

yeniden **millî**

MUCADELE

vatan hainlerini affetmek mi???

**KOMÜNİST KATİLLERİ
KORUYAN HAINLERİ
AÇIKLIYORUZ!**

11-17 OCAK 1972

YIL: 2. SAYI: 102

DIŞ BASINDAN SEÇMELER

— Kızıl Çin Başbakanı Çu En Lai.

Napolyon: «Çin'e Dokunmayın, Uyusun Uyanırsa Bütün Dünya Rahatsız Olur...»

NÜKLEER DEPO : Kızıl Çin'in şimdiden 100-150 arasında nükleer bombasının olduğu zannedilmektedir. Aynı zamanda harp başlıklı füzelere de sahiptir.

Çin Mançurya ile Taklamakan gölü arasında bir füze atmıştır. Arası 2200 mil olan bu bölgeler arasında atılan bu harp başlıklı füze, kıtalar arası bir füzedir, fakat kastı olarak kısa bir menzilde atılmıştır.

Bir yetkili Amerikan kaynağının «U.S. News and World Report» mecmuasına söylediğine göre komünist Çin mevzili 700 ila 1000 mil arasında değişen sıvı akaryakıtlı füzeler yerleştirmeye başlamıştır. Diğer kaynaklar bu füze sayılarının 20 ila 25 arasında olduğunu belirtiyorlar. Bir kaynak da Taiwan'a, Amerikan stratejik Hava Kumandanlığı Karargâhına (Okinawadaki) ve belki de Rus te sisatlarına ve Doğu Sibirya'daki kalabalık bölgelere bu füzelerden birer tane yerleştirilmiş olduğunu söylüyor.

Aynı kaynak eğer Kızıl Çin denerse 1972 de 2000 mil mevzili olan bir harp başlıklı füze yapabilecektir. 1973 de ise kıtalararası bir füzeyle sahip olabilirler. 1974 - 75 yılları arasında bu işi yapmaları daha muhtemeldir.

UZAY CASUSLARI : Çinlilerin füzelerin yapımındaki ilerlemede ne derece vardıklarını öğrenmek için, hem Rusya hem Amerika casusluk hareketlerine baş vurmuşlar ve bu alanda haber alınabilecek uydular fırlatmışlardır.

Rusya'nın Çin füzeleri hakkında el de ettiği bilgilerden Amerika'nın el de ettikleri biraz değişiklik göstermektedir. Macaristan'ın haftalık dış politika dergisi «Magyarország» da çıkan bir makale Rusların Çin füzeleri hakkındaki tahminlerini bildirmektedir. Bu makaleye göre Çin'in şimdiden 100 ila 200 arasında kısa menzilli füzeleri vardır ve on yıl içerisinde 150 ye yakın da kıtalararası füzeyle sahip olacaklardır.

Kızıl Çin'in nükleer füze kapasitesi Amerika ve Rusya'dan sonra gelmektedir. Bunun yanında batılı otoriteler bu devletlerin diğer askerî güçlerine de önem vermektedirler.

Birincisi nüfusun dağılışıdır. İkincisi Çinlilerin yer altı faaliyetlerinde ileri gitmeleriyle öğrenmeleridir.

750 milyon Çin'in ancak %15'i şehirlerde yaşamaktadır. Bu tahmin Amerikanın nüfus sayımı bürosu tarafından en son yapılan tahmindir. Bu nunla nükleer hedef olabilecek Çin'li sayısı da bütün nüfusun %15'ini teşkil etmektedir.

Halbuki 207 milyon Amerikalının 149 milyonu yani %73'ü şehirlerde yaşamaktadır. 242 milyon Rusyanın ise 136 milyonu (%56'sı) şehirlerde yaşamaktadır.

Bundan başka Rusya ve Amerika ileri endüstri memleketleridir. Haya tiyetleri karışık makinalara ve sökül mez haberleşme ağlarına bağlıdır. Çinliler ise hâlâ iptidai sayılabilecek

hayatlarını devam ettirmektedirler.

Komünist partisi başkanı Mao Tse-tung Çin'in herhangi bir atomik savaşta 200 milyon ölü vereceğini fakat hâlâ bir millet olarak yaşamağa devam edeceğini söylemiştir.

«The New York Times»'den James Reston ile yapılan mülâkât da Çin başbakanı Çu En Lai şu hususa dik katı çekmiştir.

«Biz Çinliler Atom bombasından filan korkmuyoruz. Şimdiden bir Nükleer hücumu karşı hazırlıklı bulunuyoruz. İşte bu, bizim niçin yeraltlarına tüneller kazdığımızın sebebidir.

Büyük şehirlerimiz ve bu arada orta büyüklükteki şehirlerimizin büyük bir çoğunluğu yeraltı tünel şebekesine sahiptir...»

Çu En Lai'in bu ifadeleri, Çinlilerin geniş çapta bir kitle sivil savunmasını başardığı yolundaki tahminleri teyid etmiştir.

1969 senesinde Hindistan Dışişleri Bakanlığı sözcülerinden biri, Çinlilerin nükleer deneme alanlarını Doğu Türkistan'dan Tibet'de Himalyaların Kuzey Kanadına kaydardıklarını söylemiştir.

Amerika Ordu Komutanlığı ve genel kurmay okulu tarafından yayınlanan otoriter «Military Review» de 1970 ekim ayındaki nüshasında yayınladığı bir makalede, Çinlilerin Tibet'de Nigchu Dzong yakınında füze hangarları kurduklarını açıklamıştır.

Çinlilerin dağlarda füze ve Roketlerin etki edemeyeceği bir şekilde yeni mevkiiler kurması uzmanlarca mümkün olarak görülmektedir.

Geniş elektrik kuvveti kaynaklarının, demir yollarının, ve yeteri kadar yolun olmayışı bunu bile şüpheli kılmıştır.

Fakat dikkatlice incelenmesi gereken şeyler arasında komünist Çin'in TU-16 uçaklarını imal etmesi de vardır. Şimdiye kadar Kızıl Çin, Birleşik devletlerin İkinci Dünya Harbinde kullandıkları B-29'ların ikel bir kopyası olan TU-4'lere güvenmiştir.

Stratejik araştırmalar beynelmîlîl Enstitüsü'nün verdiği bilgiye göre Çinliler, 30 kadar TU-16 uçağına sahiptir.

TU-16'lara Çin tarafından sahip olunması Çinin Güneydoğu Asya'da bir hegemonya kurmak istemesinin bir delilidir. Aynı hegemonya 500 sene önce de kurulmuştu.

Kızıl Çin hakkında Amerikanın el de ettiği bir bilgiye göre eğer Çin bugünkü beslenme şeklini devam ettirirse on yıl içerisinde Çin'in yiyecek tedariki iki misline çıkacaktır. Eğer Çin bugünkü sınırları içerisinde eldeki kaynaklarla bunu başaramazsa başka ne yapacaktır sorusu gene yukardaki bilgiyi alan kaynak tarafından sorulmaktadır.

Kızıl Çin süper kuvvetler safına girerse, CIA ajanları Çin'in 20 sene belki de 15 sene içerisinde herhangi bir sürpriz taarruzdan sonra taarruz eden devlete beklenilmedik derecede zarar verecek kadar harp başlıklı fü

zelere sahip olduğunu bildirmektedir.

Küçük devletlere göre Amerika ve Rusya hâlâ süpergüç olacaktırlar. Fakat bu hiçbir şeye yaramayacaktır.

SÜPER GÜÇ AVRUPA : Eğer Avrupa devletleri bir araya gelirlerse süper bir güç meydana getireceklerdir. Bunun böyle olacağını herkes kabul eder. İngiltere ve Fransa şimdiden atomik silâhlara sahiptirler. Hatta Fransızlar sağa sola füzeler yerleştirmektedirler. Sayısı 66 yı bulan bu füzelerin 48'i denizaltılarına yerleştirilmiştir. Hindistan'da nükleer silâhlara sahip olmak için bir spekülasyon yapılmaktadır.

JAPONYA'NIN ALAKASI

Japon savunma yetkilileri, Amerikanın, Japonya üzerindeki nükleer

kalkını çekip çekmeyeceği hususunda endişeli olduklarını belirtmişlerdir.

Bazı Japonlar, Japonya'nın kendi nükleer silâhlarını kendisi imal etmesi halinde böyle bir problemin olamayacağını söylemektedirler. Fakat ne zaman?

Japonya, zaten ilerletilmiş bir roket araştırma programına sahiptir.

Başkan Çu En Lai bay Reston ile yaptığı mülâkâtta Japonya'daki militarizm hakkındaki derin endişelerini belirtmiştir.

Ayrıca Kızıl Çin'in nükleer bir güç olarak ortaya çıkması, hem Rusya ve hem de Amerika'daki Savunma planlarının altını üstüne getirmektedir.

Geçen iki seneden beri, batılı istihbarat uzmanları, Rusların, uzun menzilli füze izleyen radarlar üzerinde yeni «yüz» ler monte ettiğini ve bunları Çin'e doğru yönelttiğini haber vermişlerdir.

Ayrıca Rusya şimdi hem Avrupa ve hem de Amerikaya bazı füzelerini yöneltmiş bulunmaktadır.

Bu hususta bir Pentagon yetkilisi şunları söylemiştir :

«Napolyon demistiki; Çin'e dokunmayın uyusun. Uyanırsa, bütün dünya rahatsız olur. Fakat Çin şimdi uyanmıştır.»

U. S. News World Report
27 EYLÜL 1971

KOSYGİN'İN İTİRAFI

Rusya'da Yahudiliğin durumu nedir? Diğer milletlerin durumu ne haldedir? Şurası kesinlik kazanmıştır ki, Rusya'nın hakimiyeti altına aldığı milletler, çünkü ve bugünkü durumlarıyla korkunç bir zulüm altında inlemektedirler. Macarlar, Çek'ler, Polonyalılar, Kafkas, Azerbaycan ve Türkistanlı kardeşlerimiz, yıllar var ki gülmeyi unutmuşlardır. Ama Yahudilerin durumu böyle midir? Bir müddetten beri Rusya'da bazı Yahudi hareketleri oluyor. Açık grevleri, sabotajlar v.s. Bunları bütün dünya ülkelerindeki hareketler takip ediyor. Yahudi güdümü dünya basını, daha düne kadar, Sovyet hakimiyetindeki esir milletlerin ızdırabına kulak tıkarak, sırt çevirirken, şimdi Yahudilerin çile çektiğinden bahsediyor. Aslında ise hâlâ, Sovyet Rusya'da Yahudiliğin geniş çapta hakimiyeti vardır. Komünist Partisinin en önemli mevkileri Yahudiler tarafından işgal edilir. Aşağıdaki yazıda, Sovyetler Birliği Başbakanı Aleksî Kosigin'in, Sovyetlerdeki Yahudi hakimiyetini gösteren itiraflarını okuyacaksınız.

Kosigin, «Yahudi Meselesi Yoktur.»

Sovyetler Birliği Başbakanı Kosigin, Sovyet otoritelerine İsrail'e gitmek isteyen birçok Yahudinin baş vurduğunu söylemiştir.

Danimarka'ya yaptığı resmi ziyaret esnasında tertiplelediği basın toplantısında «Sovyetler Birliğinde Yahudi meselesi diye bir problem yoktur. Bu Batı tarafından uydurulmuş bir efsaneden ibarettir. Ve Yahudilerin katledildiğini propaganda edenler aslında böyle bir durumun ortaya çıkmasını arzu edenlerdir. Hapishanelerimizde bulunan Yahudiler kanunlara karşı geldiği için atılmıştır ve diğer milletlerden olan kimseler de hapishanelerde vardır. Resmi istatistiklere göre Yahudiler resmi daireler ile fen, tıp, sanat ve eğitim sahalarında önemli mevkilerde bulunmaktadır.» demıştır. Kosigin, gazetecilere Rusya'daki durumu bilmeden konuşmalarını istemiş ve Yahudilere Rusya'yı tenkit etmezden evvel Rusya'yı ziyaret etmelerini tavsiye etmiştir.

Kosigin'in gelişi ve ziyareti esnasında Yahudiler Kosigin'i protesto eden gösteriler yapmışlar ve Rus Konsolosluğunun arzusuna rağmen polis göstericilere müdahalede bulunmamıştır. Pankartlarda «Sovyet Yahudileri için İnsan Hakları», «Hal

— S.S.C.B. Başbakanı Aleksî Kosigin: Efendilerini açıkladı.

kımı Bırak» ve «Sovyet Yahudilerine Göç İzni Ver.»

Başbakanlık tarafından Kopenhagen Sinagogunda tertiplenen ayinden sonra, Yahudiler havradan çıkarak il meclisine kadar sokakta yürüyüş yapmışlardır.

JEWISH CHRONICLE
10.12.1971

Milletin iman, ahlâk, kültür, tarih ve menfaatine bağlı haftalık sivası
MİLLÎ DAVA MECMUASI

YIL: 2 — SAYI: 102

SAHİBİ :

Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR :

A. Selim Arkoc

İDARE YERİ :

**Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10**

DİZGİ :

Sen - Al Matbaası

BASKI :

**Günes Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.**

ABONE ŞARTLARI :

**Üç Aylık : 18 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Bir senelik : 70 Lira**

YURT DIŞI :

**Üç Aylık : 25 Lira
Altı Aylık : 48 Lira
Yıllık : 96 Lira**

FİATİ: 150 KURUŞ

BAŞYAZI

Türk Milleti Vatan Hainlerini Ve Yardakçılarını Afletmeyecektir.

Bir cürceunadır kopuyor... Hapisten daha dün kurtulan yazıcı, çizici ve kürsü istismarcısı, çalgıcısı, ayyaşı ve okuduğunu anlamaktan uzak halk düşmanları toplanmışlar... Ve bir «istememiz» daha savurmuşlar. Önce adliye reformu şartmış ve bu işin en mühim tarafı da bir an önce idam cezalarının kalkması imiş. Tutmuşlar, hazırladıkları dilekçeyi de vermişler.

Türk halkı şimdi sormaktadır. Bu adamlar, kimlermiş? Ölüm cezalarının neye kalkması gerekiyor ve neden bir an önce kalkmamış? Ve neden şu sıraya getirilmiş, bu bildiri işi?

Önce bu adalet kahramanlarının (!), ilk fırsatta ölüm cezalarının kalkmasını istemelerinin sebebi neymiş? Onu anlayalım. Herkes biliyor ki, ölüm cezasının kalkması gerektiği, 12 Mart'tan sonra komünist eşkiyanın muhakemeleri yapılırken ortaya atılıverdi. 12 Mart'tan önce böyle bir kampanya Türkiye'de yoktu. Çünkü, bugün idam cezaları kalksın diye çırpan ve tepinenler, 12 Mart öncesinin komünist ihtilâl hareketine türkü yakmakla, alkış tutmakla meşgul idiler. Hem de çok meşgul idiler. Ve her birisi, ağızlarını yalana yalana, halkın kanını emecek bir «Demokratik (!) Halk Diktatörlüğü» celladı, savecisi, hakimisi ve imansız uşağı olmayı hayal ediyorlardı. Hayallerini süsleyen, darağaçları ve binlerce masumun ipe çekilmesi idi. İşte bunun için cellatlar, fetvacılar ve goygoycular ölüm cezası kalksın demeyi düşünmezlerdi elbet. Bıçaklar bilenmiş, kurban hazırlanmış idi.

Sormak lâzım bu vicdansızlara, bu insafsızlara? 12 Mart'tan önce nerede idiniz? İdam cezasını kaldırmak teklifi, o gün neden dilinize gelmedi? O gün idama mahkûm olan insanlar, bugün kurtarmağa çalıştığınız köpeklerden daha mı değersiz idi? Nasıl olmuştur da, bir sene içinde, idam cezalarının kalkması isteği Türkiye'nin bir numaralı meselesi haline gelmiştir? Dün size göre mesele, kendi yapacağınız toprak reformu, fabrikaların işgali ve adına devrimci mücadele dedğiniz, asırlık Türk devletini yıkmak, Türk milletine ebedi kölelik zincirini takmak ihaneti değil mi idi? Nasıl oldu da «ekonomik ve sosyal sorunlarımızın yerini, idam cezalarının kaldırılması meselesi aldı? Türkiye ekonomik ve sosyal problemlerini çözdü bitirdi de, Türkiye'nin en mühim meselesi olarak bu mu kaldı? Cevap bekleyen sorulardır, bunlar. Ve cihrinizin kaç para olduğunu açıklayan sorulardır, bunlar.

Sizler; mürekkep yaladığı kadar şarap yalamış, sözde okumuş, çalgıcı, zurnacı, insan eti satıcıları, kitap karaborsacıları; Türk milletini kandıramazsınız. Bu hareketiniz, sadece, ölüm cezası tasdiğe kalmış beş on zıpirın kellesini kurtarmak, ve devamlı olarak zehirlediğiniz, aldatılmış bir avuç serserinin yüreklerine sinen ölüm korkusunu ortadan kaldırmak. müşterinizi kaybetmemek, Türkiye'de kızıl ihtilâlin, moral vasatını korumak, ve sonra, bunda muvaffak olursanız, genel af kampanyası veya benzer kampanyalarla, kızıl köpekleri, eski kudurganlıklarına tekrar başlamak üzere salıvermek... Maksadınız budur! Bu grubun arasına katılmış olup da, kandırıldığının farkında olmayan zavallılar bulunabilir. Ama hiyanete, bilerek veya bilme-yerek yardım etmek arasında fark yoktur Zaten Türk milletine ne geldiyse, hareketlerinin, sözlerinin ve hattâ imzalarının manasını idrakten aciz bu kalemlerden gelmiştir.

Hele bu imzacılar, bildiriciler kendi vicdanlarının (nerede gezer vicdan) baskısı ile, hare-

ket etmiş değillerdir. Bu hareket, beynelmilel komünizmin aylardanberi hazırladığı yeni bir saldırıdır. Bu küstah saldırı, Berlin'de sokak afişlerine düşmüştür. «Halk (!) için döğüşen kahramanları, (!) kurtaracaklarını, Almanya'daki komünist kudurgan sürüsü, Komünizmi, bir kangren gibi karnında besleyen milliyetsiz sömürgeci takımı, bütün imkânlarını kullanarak, resmî yetkilerini canavarca suistimal ederek, Almanya'daki arkadaşlarını adım adım takip etmektedirler. Kısacası, bu milliyetsiz sömürgeci, bu Türk milletinin ölüm çukurunu kazmağa savaşıyorlar, Türkiye'ye karşı hazırlanan beynelmilel komplo-nun bir halkasını teşkil etmektedirler.

Bu bildiriciler, eğer ne dediklerini biliyor, hareketlerinin ne gibi neticeler doğuracağını anlayabiliyorlarsa, yani cezaî ehliyetleri tamsa, âlet oldukları kepezlik, Yunan sürülerine Kuvvayı Miliyecî evi gösteren vatan hainlerinin ihanetinden farksızdır. Bunu hiç bir yorum, hiç bir cevap değiştiremez.

Ayrıca, bu adliye kahramanları (!), en kesin şekliyle, Türk milletine ölüm çukuru hazırlayan köpeklerin efendisi, dostu, koruyucusu ve akıl hocası olduklarını kesin olarak ortaya koymuşlardır. Türk milletini, bu iğrenç işbirliğini hiç bir zaman unutmamalıdır. Zaman aşımına uğramaz millî dâvâların dosyasına ilâz etmektedir bu hiyanetin elebaşlarının isimlerini, kimliklerini ve hiyanetlerini... «Kızıl çetelerin kaynağı kim, merkezleri neresi» diye soranlar için, bir kesin ispat vasıtası daha...

Komünistlerin her memlekette, aldatabilecek insanlar bulduklarını biliyoruz. Bilhassa, kısa vadeli kampanyalara herkesi almağa çabalarlar. Ve bunda muvaffak da olurlar. Amerika'da komünistlerin giriştikleri bütün kampanyalara, komünist aleyhtarları papazları bile kattıklarını biliyoruz. Ama şundan da emin ki, Türk milletini, bu iğrenç kampanyada, aldatılmış ile haini aynı safta görecektir. Ve ikisini birbirinden ayırmayacaktır. Bunu, bu imzacılar hiç unutmamalıdır. En azından aydın, hele Türk aydını olmadıklarını hiç hatırdan çıkarmayarak, Türk milletinin kendilerini affetmeyeceğini unutmamalıdır.

Türk milletini, düşmana bile yardım ve şefkat elini uzatmıştır. Ama vatan hainlerine ve yarıdakçılara hiç bir zaman acımamıştır. Türk milletini, kapitülasyonların her çeşidini yırtıp atmak için, kan akıtmış ve can vermiştir. Türk hükümetlerine, beynelmilel teşkilâtlar aracılığı ile, yahut Fransız profesörü imiş, İngiliz gazetecisiymiş diyerek, gâvur yardımıyla sırtlanarak, kapitülasyonculuğun arkasında hiyanetlerini, yürütenler, fena yapıyorlar. Hem de çok fena.

Bu hususta yöneticiler de gözlerini dört açmalıdırlar. Kendilerinin mütareke devri hükümeti olmadığını, Türk milletinin hükümeti olduğunu zinhar hatırdan çıkarmasınlar.

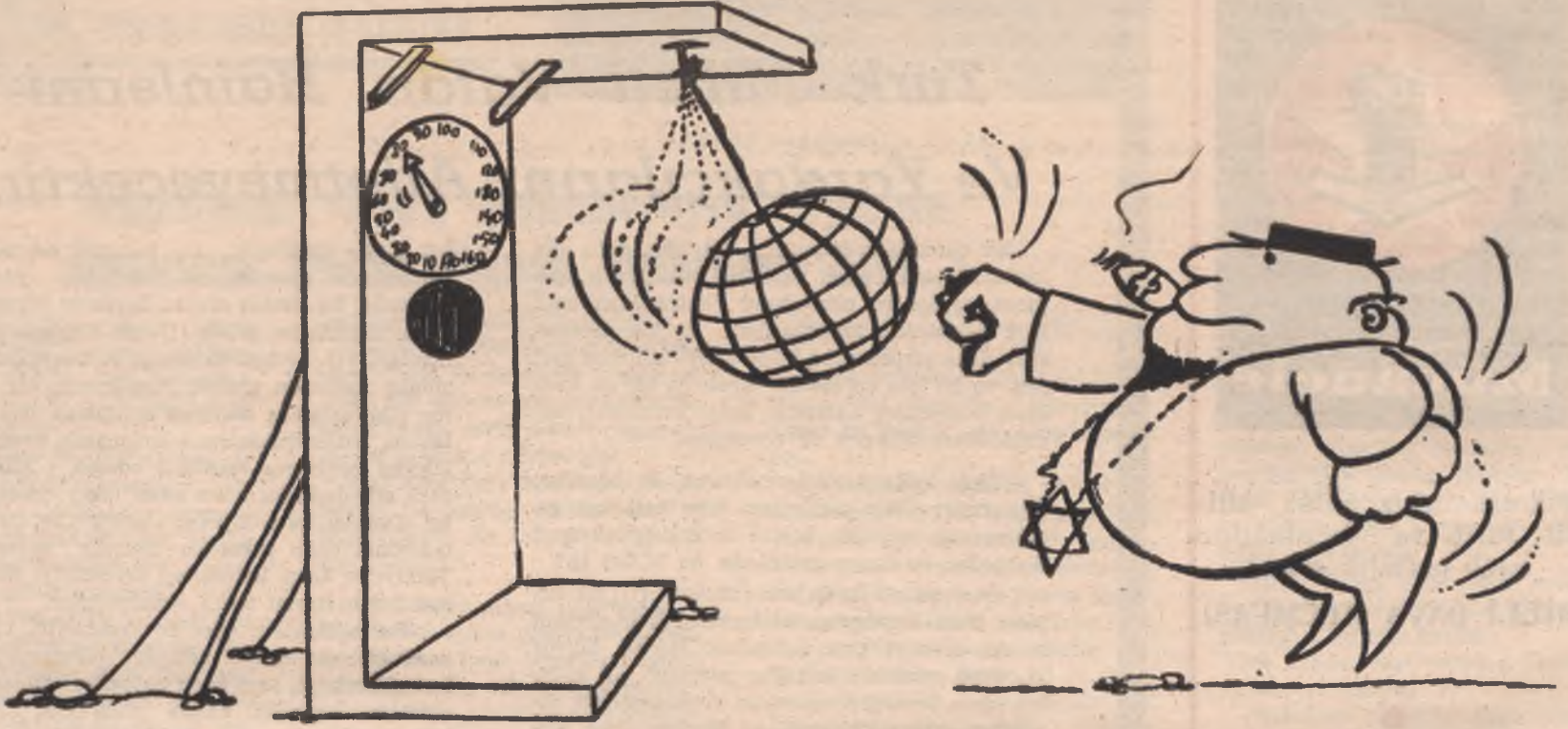
Ayrıca, bu imzacı madamlar, mösyöler v.s. ler, nerede yaşadıklarını bilmelidirler Türk milletini, taşıdıkları Türkçe adlar dışında hiç bir ilgileri olmadıklarını ve onun istek, irade ve kanaatine, Kosigin kadar uzak olduklarını bilerek, Türk milletinin kanun yapma yetkisine müdahaleyi akıllarından atsinlar.

Ve şunu, kulaklarına küpe etsinler, lâzım olur:

Türk milletini, vatan hainlerini de, yarıdakçı-larını da affetmeyecektir.

Not: Geçen sayımızın baş makalesinin 9. paragrafındaki «aramızda» kelimesi «asrımızda»; 14. paragraftaki «kontrak» kelimesi de «kontak» olacaktır. Düzeltir, okuyucularımızdan özür dileriz.

Yeniden Millî Mücadele

Vatan Hainlerini Affetmek mi?

Komünistlerin, Sıkıyönetim mahkemelerinde görülen dâvâlarının bir kısmı sonuçlanmış, bir kısmı da karara bağlanmak üzere. Devletin varlığını ve güvenliğini kundaklayanlar dünya örfi idare mahkemeleri tarihinde görülmemiş bir biçimde ve geniş bir söz ve hareket serbestiyeti içinde yargılanmışlar; en objektif de hâllerin ışığında hak ettikleri cezalara çarptırılmışlardır. Kararların kesinleşmesi ve infazına doğru gidildiği şu günlerde, daha önceden de haber verdiğimiz bir biçimde, komünistleri, himaye kanatlarının altına alma ve onları affettirme çabaları da, hem de beynelmilel ölçüde hızlanmış durumdadır. Bu kampanyayı yürütenlerin kimler olduğu fikri yapılarının ne olduğu ve Türk Devleti hakkında neler düşünmekte oldukları meselesine geçmezden önce, adaletin hükümünden kurtarılmalara için bazı terip ve tahriklere girişilen şahıslar kimlerdir ve neler yapmışlardır, onu görelim.

KURTARILMAYA ÇALIŞILANLAR KOMÜNİSTLERDİR

Aydın geçinen bir avuç insanın, bugün adaletin pençesinden kurtarmak için, haklarında tahriklere giriştikleri ve tepindikleri mahluklar, devletimizi, kızıl orduya peşkeş çekmek ve milletimizi, sonu gelmez işkence ve esaretin kucasına atmak isteyen millet düşmanı bir avuç kundakçıdır.

Bu kundakçılar, devletimizin, elimizden uçup gitmesi için, ne hâinâne teşebbüslerde bulunmamışlardır? Siyasal iktidarların ve millî hislerden kopmuş sözde aydınların içinde bulundukları korkunç bir gaflet ve vurdumduymazlık ortamında gelişip boy salan komünist hareketlerin, son dört beş senedir, memleketimizde giriştiği hâinâne teşebbüsleri görmemek için, insanın kör veya hain olması lâzımdır.

Neler yapmamışlardır, ülkemizde bu adamlar ve hangi korkunç gayenin tahakkuk ettirilmesi için, hangi alçak teşebbüslerde bulunmamışlardır?

Kurtarılmaya çalışılan bu adamlar, hiçbir zaman, normal siyasi faaliyetlerin bir suçlusu olmamışlardır.

Dünyada yürütülen komünist ihtilâl hareketlerinin ve emperyalist saldırılarının Türkiye'deki uzantılarıdır, bunlar. Gayeleri, hiçbir zaman Türk Devletinin yücelmesi ve milletimizin tarihteki şerefli tahtına oturtulması olmamıştır. Kendi ifadeleriyle, Türkiye'de verdikleri savaş, marksist emperyalizmin Türkiye'ye hâkimiyet bayrağını dikmesi savaşıdır. Kafaları, yabancı ideolojilerle doldurulmuş, mideleri yabancı sermayelerle şişirilmiş olan bu adamlar, bağlı oldukları emperyalist devlet ve ideolojinin bayrağını taşımışlardır ve mücadelelerinde, mukaddes vatanımızın burçlarına bu paçavrayı dikmenin kavga sunu vermişlerdir. Uğrunda mücadele verdikleri emperyalist devlet, şu veya bu isim altındaki marksist devletler ve uğrunda ölmek istedikleri ideoloji de insanlık, haysiyet, hürriyet ve şeref katill marksist ideoloji olmuştur.

Bunun içindir ki arkalarında, beynelmilel bütün güçlerin ve ihtilâl merkezlerinin yardımlarını bulmuşlardır.

Hepsi de, temelinde, milyonlarca şehidin kan ve iniltisinin yattığı, şerefli devletimizi yıkmak isteyen ve milletimize, insanca yaşamayı çok gören düşman mihrakların eğitiminden geçmişlerdir. Ortadoğu'da emperyalizmin bekçisi olmaya çalışan Yahudi çocuğu Yaser Arafat'ın yetiştirilmesidir bunların hepsi. Ve yine bunlar başkasının değil, Karl Marks'ın, Lenin'in, Mao'nun, Che'nin talebesidirler.

BUNLAR DEVLET KUNDAKÇILARIDIR

Onun içindir ki, ceplerinde ilerde kurulacak Elfetih devletinin haritaları vardır ve bu haritalar, Adana'ya kadar bütün Güney Anadolu'yu, bu devletin sınırları içinde göstermektedir. Onun içindir ki, ceplerinde Marks'ın kitapları vardır ve bu kitaplar, okuyanlara, «Şark Meselesinin hallini yani Türkleri imha etmeyi tavsiye etmektedir. Onun içindir ki, ceplerinde Lenin'in eserleri ve resimleri vardır ve o Lenin ki, kölelerine komünizmin, dünya ihtilâlinin tahakkuk ettirilmesinde Türkiye'de iç isyanlar çıkartılmasını ve devletin yıkılmasını emretmektedir. Onun içindir ki, ceplerinde Stalin'in kitapları vardır ve bu kitaplar, Türkiye'de marksist bir devletin kurulabilmesi için, Doğu Anadolu'da müstakil devletçiklerin kurulmasını salık vermektedir.

Ve bütün bunlardan dolayıdır ki, bağlı oldukları fikir ve teşkilât merkezlerinden aldıkları emirlerle, senelerden beri devam eden fikri hazırlıklarından sonra, son dört beş senedir olay üstüne olay çıkartmışlar, devleti uçurumun kenarına getirmişlerdir. Komünist ihtilâl nazariyelerinin her safhası, bu adamlar tarafından teker teker tatbik edilmiştir ve içinde bulundukları uşaklık zincirine, birçok köksüz gafil de eklemesini bilmişlerdir. Sabotaj, işgâl, adam öldürme ve kaçırma, soygun ve terör havası estirme gibi her biri, komünist bir rejimin gelmesinde birer safha ve birer uygulama olan faaliyetler, en alçakça teşebbüsler olarak yapılmıştır, herkesin gözleri önünde.

Devletimizin ayakta kalmasını, asırlar boyu temin etmiş bulunan millî inançlarımız ve müesseselerimiz, bu adamlar tarafından tecavüzlerin en iğrence maruz kalmıştır. Millî ideal, millî tarih şuur, millî dina-

mizm, millî ahlâk, sanat ve edebiyat soysuzlaştırılmış, millî ordu, cephe-deki düşmanından görmediği saldırılara uğramıştır. Varlığımızın, şeref, gurur ve haysiyetimizin sembolü olan ayyıldızlı bayrağımız, paçavralar gibi yerlerde sürüklenmiş, yırtılmış ve üzerine tükürülmüştür. Ebediyen dalgalanacak olan burcundan indirilerek yerine kızıl paçavralar çekilmiştir. Mehmetçik kurşunlanmış, şerefli ordunun mensuplarına «burjuvanın kölesi» oldukları söylenerek hakaretler edilmiş, «millî ordu» ortadan kaldırılıp yerine «halk ordu» süsüyle kurulacağı söylenmiş ve bunun fîlî örnekleri de verilmiştir.

Bütün bunlar, devletin ortadan kaldırılması gayesiyle girişilmiş düşünce ve hareketler olmuştur, Türkiye'de. Ve bu hareketin mensupları, bu meş'um tasavvurlarını da hiçbir zaman, gizlememişlerdir. Daha önce girişilmiş hiyanet hareketleri bir tırafa, Örfi İdare Mahkemelerindeki tavırlar, konuşmalar ve hareketler, en açık mânâsıyla gözler önündedir. Bu hareketler, konuşmalar ve tavırlar, suçsuz bir sanığın kendisini müdafaa ettiği cinsinden bir tavır ve konuşmalar değildir. Komünizmi, komünist ihtilâl hareketlerini ve millî devletlerin komünist devlet haline getirilmesinde takip edilen yolun ne olduğunu, yakından bilen herkesçe malumdur ki, bu hareketin içinde bulunanlar, basit birer siyasi suçlu değil; devleti yabancı bir devlete peşkeş çekmenin ajanlığı içinde bulunan kimselerdir.

BUNLARIN KOMÜNİST OLDUĞU HERKESİN MALUMUDUR

Bunun böyle olduğu, devleti korumakla görevli bütün mesuller tarafından ifade edildiği gibi, Örfi İdare Mahkemelerince de tescil edilmiştir. Ordumuzun şerefli başlarının, zaman zaman verdikleri beyanatlar, neşrettikleri bildiriler, hükümet baş-

kanının zaman zaman yaptığı konuşmalar, Türkiye'yi tehdit edenlerin kimliklerini ortaya koymuştur.

Başbakan Nihat Erim, 23 Nisan 1971 tarihli bir konuşmasında, bu adamları ve hareketlerini şöyle teghis eder: «Dışarıdan para ve silah-ça beslenen, karanlık ve yabancı bir diktatoryayı getirecek ideolojinin mensubu ve Türkiye'yi parçalamak isteyenler, Türkiye'yi nereye götürmek istediklerini bile artık gizlemek lüzumunu duymuyorlar. Yüreklerinde vatan ve millet sevgisinin zerresi yoktur, bunların.»

Şerefli Türk ordusunun mensuplarından birisinin de, yaptığı konuşma şöyledir: «...Milletlerarası bir teşkilâtın güdümü altında gelişen bu olaylar, kısa hedefli ve kısa ömürlü de değildir... İzmir'de 150-200 kişinin katıldığı bir toplantı yapılmıştır. Bu toplantıda ülkeyi ele geçirmek için uygulanacak strateji tesbit edilmiştir. Son Türk Devleti bugün yok olmak tehlikesiyle karşı karşıyadır...» (Korgeneral Kemal Taran. 24 Haziran 1971)

Görüldüğü gibi, bugün ipten kur tarılmaya çalışılan adamlar, doğrudan doğruya, devlet yıkıcısı, ordu düşmanı, millet katili adamlardır. Sosyal bunalımların, adaletsizliklerin ve imkânsızlıkların suça zorladığı boynu bükük insanlar değil, bilâkis, maddî imkân ve konfor içinde yüzen, modern bir hayat yaşamının her türlü vasıtasına sahip olan, yabancı ideolojilerin Türkiye'de devlet haline gelmesinin savaşını veren insanlardır, bunlar

KOMÜNİST EŞKİYAYI AFFETTİRMEK İSTEYENLER KİMLER?

İşte, Devlet Başkanı Sunay'ın da, yeni yıl mesajında devletin haysiyet ve bekasının, saldırılarından kurtarıldığını söylediği bu kundakçılar bu gün bazı adamlar tarafından kurtarılmak istenmektedir. Kimdir, bu sabotörlere arkı çıkanlar? Kimdir, devletin yıkımına alınıs tutarlar? Evet,

kimdir, düşman mihrakların oyununa gelenler veya onların bilerek veya bilmeyerek safında olanlar?

Tutmuşlar, kendilerine aydın ismi ni takan bir sürü adam bir araya gelmişler ve bir dilekçe imzalayarak resmî mercilere sunmuşlar. Devlet kundakçıları affedilmeli imiş! Asrımızda, bir takım adamların böyle sonuçlarla cezalandırılmaları, çağ dışı bir hareketmiş! Bilhassa, Deniz Gezmiş ve arkadaşları gibi, siyasi suç işleyenlerin cezalandırılmaları, bütün medenî dünyanın tepkisini de vet edecekmiş! Ve daha bir sürü, merhamet ve «bilim» goygoyculuğu.

Demek adamlar silahlanacaklar, özel gerilla eğitiminden geçirilecekler, orduya kurşun sıkacaklar, kurdukları kanun dışı sözde «halk ordu» sununun bildirilerini, silah tehdidi ile radyolarda okutacaklar, devleti nasıl ele geçirip komünistleştirceklerini plânlarını kuracaklar ve ondan sonra da, siyasi suçlulardır diye affedilecekler! Buna «bilim» merhamet, «çağdaşlık» uygarlık değil, düpedüz yabancı ideoloji ajanlığı demir.

Nitekim, bu tegebbüsün ilk işaretleri yabancı diyarlardan ve düşman insanlardan gelmiştir. Zamanında Nâzım Hikmet ve Şadi Alkılıç gibi komünistler için de yaygaraları basan beynelmilel düşman merkezleri, yine hep birden koro halinde ötmeye başlamışlardır. Beynelmilel Af Teşkilâtı, içinde Joseph Kessel, Aragon, Jean Paul Sartre gibi marksist ve Yahudilerin de bulunduğu, Türkiye'deki Siyasi Tutukluları Koruma Uluslararası Derneği, merkezî Çekoslovakya'da olan Komünist Beynelmilel Talebe Birliği gibi beynelmilel komünist ve mason yuvaları, bildiri üstüne bildiri nesretmek suretiyle devletin haysiyetiyle oynamakta ve Türkiye'deki ajanlarını kurtarmaya çalışmaktadırlar. Yabancı devletleri, Türkiye üzerinde baskı yapmaya çalışan bu teşekküllere paralel olarak, yerli hoparlörleri de harekete

geçmişlerdir.

Bu hoparlörler arasında kimler yok ki; Erdal İnönüler, Niyazi Ağır naslılar, Halit Çelenkler, Nermin Adabancılar, Muammer Aksoylar, Aziz Nesinler, Suna Kanlar, Doğan Özler, Aybarlar, Ahmet Yıldızlar... Danıştay ve Yargıtay Üyeleri.

Evet yanlış okumuyorsunuz. Danıştay üyeleri. Hani şu vazifelerinden alınan komünistleri yerlerine iade etmekle meşhur olan ve Çetin Özek gibi komünistleri Üniversiteye iade eden Danıştay... Bir araya gelen ve sıfatları, kendilerinden mev-rus bu 1793 aydın kişinin de sözoil lüğünü Altan Öymen yapmaktadır. Şu, yazılarında orduya «faşist ordu» demeye getiren, bu yüzden de defalarca göz altına alınan ve halen, yediği zılgıtlarla kögesinden uzaklaşan Akşam Gazetesi yazarı... Barı oldu olacak dilekçenize Deniz Gezmişlerin, Mahir Çayan'ların ve Mihri Bel illerin de imzalarını alsaydınız.

Memleketin 12 Mart'a gelişinde ve devletin ucurumun kenarına itilmesinde, gerçek suçluları göstermesi bakımından tarihî bir belge olarak kalacak olan bu dilekçeye imza atanlar da, en az Deniz Gezmişler kadar, millet nazarında suçludurlar. «anarşik hareketin beynini bir türlü bulamıyoruz» diyen sorumlulara da, aradıkları «beyin»in kimler olduğunu ve nerelerde bulunduklarını bu dilekçe ilân ve ifşa etmektedir. Devletin güvenliğini korumakla vazifeli olanlar, komünist hareketin veya komünist harekete yataklık yapan gaflet hareketinin, nerelerde merkezleştigiğine dikkat etsinler. Meselâ bir Elâzığ'a baksınlar ve komünizm suçundan Afyon adliyesinde dosyası bulunan bir savcıyı, Doğan Öz ve çevresini görsünler. Düşmanın en etkili uçlarının nerelerde yuvalandığına ve nerelere kadar uzandığına dikkat etsinler

MİLLETİN TEPKİSİ

BÜYÜK OLUR

Beynelmilel ihanet merkezlerinin de tahrik ve teşvikiyle yürütülen, «komünistleri idamdan kurtarma»

kampanyası, mesuliere ve uyur gezer aydınlara bir şeyler anlatmaktır. Bugün bir «çağ dışı edebiyatı» tutturular, dün devletin temelleri sarsılırken neredeydiler? Evet, bugün insanlık ve merhamet goygoyculuğu yapan sayın Prof. lar ve Danıştay üyeleri, dün milletin evladı kurşunlanır ve sokaklarda ihtilâl türkükleri söylenirken nerede bulunuyorlardı? Mehmetçik Mevlüt Meriç komünist kurşunlarla şehit edilir ve onun şahsında millî ordumuz kurşunlanırken, bu adamlar neden ses çıkarmıyorlardı?

Evet, bütün bunlar, milletin derin bir kin ve nefretle, kendilerine yönelttikleri sorulardır. Bu soruların ifade ettiği sorumluluktan hiç bir zaman yakalarını kurtaramayacaklardır ve millet te peşlerini bırakmayacaktır bunların.

İki bin imzalı bir dilekçeyle resmî mercilere baş vurmuşlar! 35 milyon Türk'ün ve devlete, millete, ordusuna ve bütün millî müesseselerine canı kadar bağlı gerçek ve vatanperver aydının karşısında, bu modern azınlığın ne kıymeti var ki. Bu mevzudaki his ve heyecanını, en gin bir sabır ve ağırbaşlılık duygusu içinde ve kanunî yollardan göstermek olan milletimizin, kendisine, devlete ve ideallerine sırt çeviren, cephe alan sözde aydınları, hiçbir zaman affetmeyecektir.

Ve eğer, bu modern azınlığın istekleri, millet hiçe sayılarak yerine getirilir de bu havadan istifade eden komünizm tahrik ve tecavüzlerine yeniden başlarsa, milletin, devletini korumak yokundaki tepkisinin çok sert olacağı, hatırdan çıkarılma malıdır.

Bilhmelidir ki, komünizm, hedefine ulaşuncaya kadar tecavüz ve ihanetlerinden vazgeçmez. Ona verilecek bir taviz, devletin temelini darbelemek anlamı taşır. Ve millet de devlete sahip çıkmanın en gın bir mütasahasızlığı içinde bulunmaktadı.

Millet, kendisine ihanet eden aydınları terbiye etmesini bilecektir.

— Türkiye'de adeleti, millet vicdanını tepeliye tepeliye yürüten bir grup vatandaş çıkmıştır. İdam hükmü gliymiş birkaç komünist katili kurtarmak için kampanya açmıştır. Vatan hainlerinin affedilmesi demek olan bu hareketi yürütenler, gerçekte 12 Mart'a gelirken vukubulan kızıl anarşi hareketlerinin körükçülerinden di. Ama her nedense enselenmekten kurtulmuşlardı. Bu komünist eşkiyayı himaye eden grubun her hareketi gibi, bu davranışları da doğrudan doğruya beynelmilel kuvvetler tarafından tezgâhlanmıştır. Yukarıdaki kışgılar, merkezî Çekoslovakya'da olan The International Union Of Students (Beynelmilel Talebe Birliği) isimli komünist teşkilât tarafından bastırılmış afişleri göstermektedir. Üzerlerinde, «Angela Davis için Hürriyet» «Doğu Pakistandaki Siyasi Mahkûmlara Hürriyet, baskıları durdurun», «Yunanistan'da Demokrasi, Siyasi mahkûmlara hürriyet», «Ruben Soto için hürriyet», «Colomba'daki siyasi mahkûmlar için hürriyet» sözleri yazılmıştır. Hepsisi de komünist mahkûmların korunmasını hedef amaktadır. Bizdeki ajanlar da, efendilerinden aldıkları direktifi harfliyyen uygulamaktadırlar. Bunların muvaffak olması demek, beynelmilel komünizmin, dış baskılarının tesirini göstermesi demektir. Ama Türkiye de, vatan hainlerini affetmeyecek ve her haine hakettiği cezayı vadecek vatansever aydınlar var. Vatanını, hayatıyla koruyan millet var. Eğer icabederse, binler değil onbinler, yüzbinler, milyonlarca dilekçeverile bilir. Hem de milletin kanıyla imzalanmış. İstenirse o da yapılabilir.

Bu Politik Zihniyetin Değişmesi Lâzım

Türkiye'nin politik hayatı son derece garip olaylara sahne oluyor. Hatta yüksek seviyede bir komedi oynanıyor dense yeridir. Seyirciliğini, tonlarca meselesiyle başbaşa çile dolduran bütün bir milletin yaptığı komedi. Biraz trajediyle karışık.

Memleket, iç ve dış sayısız problemleri çözmek ve gittikçe kötüye giden milletin hayat şartlarını düzeltmek için canını dişine takmış çırpırken, bu komedi de nedir diye düşünmeye lüzüm yoktur. Bayağı «Küskünlerin Barışması» adı altında, baş rollerini iki ünlü politikacımızın oynadığı, bütün millete, ruhunda acı kahkahalar attıran bir oyun.

Bu girişten sonra meseleyi ortaya koyalım. Bütün basın organlarının ittifakla manşete geçirdikleri olay Demirel ve Erim'in, Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay'ın tertip ettiği 600 kişilik yemekte buluşması ve barışmalarının temin edilmesinden ibaret. Hadise bu kadar basit değil şüphesiz. Bu toplantının gayesi düşünülürse, önemi anlaşılacaktır. Gaye : Demokrasinin kurtulmasıdır. Hadiseyi düşündükçe, halâ gelecek oluyoruz. İçimiz elvermiyor. Bilâkis, milletin bu hadise karşısında neler düşüneceğini tasavvur ederek tebessümlerimiz dudaklarımıza yetişmiyor.

Demokrasinin kurtulması iki kişinin barışma sına bağı. Bu iki kişiden birisi mızıkçılık eder de, anlamaya yanasmazsa, o zaman demokrasi de gidecek ona bağlı olan şeyler de. Bu demek tir ki, Türkiye'de sistemin kaderini, siyasî olayların tansiyonunu ve neticelerini tayin eden şey birkaç politikacının hisleri, düşünceleri, heyecanları, sınırları veya kaprisleridir. Milletin meseleleri, nedir millî irade, nedir millî davalarda birleşmek, nedir millet için hayat ve varlığını feda etmek ve nedir politika denince millettan kopmuş belirli bir yüksek sosyetenin komedisini anlamak? Nedir? Bunlar, bugünkü politik hayatta anlaşılabilecek şeyler değildir. Öyle ki, politik hayatımızda, sanki rüşdüne ermemiş çocukların mızıkçılıkları sürüp gitmektedir de daha büyük birisi çıkıp, «gelin, ayıp ediyorsunuz, yaptığınız size yakışmıyor, kocaman adamlar oldunuz, bırakın bu gevezelikleri» demesine benzer bir hastalık sürüp gitmektedir.

İnanınız, 600 kişi toplanıp, yüksek seviyeli bir yemekte buluşurken millet işçisi, köylüsü, esnafı, talebesi, berberi, çırağı, ustası, kalfası, bak kalı ve her türlü ferdiyle, yenen bu yemeğin milletin kesesine kaç mal olduğunu düşünüyordu. Üzüliyordu. Devlet müesseselerinde vukû buan israfın hesabını yapıyordu. İçerliyordu. Uzun bir zamandan beri, politikacılar arasında yürütülen «dedim - dedi» kavgasının ne zaman son bulacağını tahmin etmeye çalışıyor, ümitsizleşiyordu. Milletin hayatında bir ur gibi büyüyen ve büyüdüğü de millet bünyesini yiyip bitiren şu kadar buhran ve meselemizi, birkaç merasimin kahkahası ve dedikodusu arasında kaynatıp, için için kanayan yaralara kezzap dökmeyelim. Vurunuz, kırınız, kavga ediniz, yumruklaşınız, ama bunu millet için yapınız. Zararı yok, küskün durunuz. Fakat milletin meselelerinin hallinde birleşiniz. Küserken, millete değil de milletin düşmanlarına fayda sağlanacak bir icraatını gördüğünüz için

— Demirel ve Erim barışma toplantısında görüşüyor. İnşallah küskünlükleri biter de, milletin servetine binlerce liraya mal olan yemekler tertip edilmez.

gil. Politikada kavgalar normaldir. Görürsünüz, millet aleyhtarı bir hareketini, takbih edersiniz, düzeltmeye çalışırsınız, ikaz edersiniz, millete şikâyet edersiniz. Bütün bunlar yapılabilir. Ve ulvî bir hizmetin havası içinde, şahsî kaprislerden uzak olarak yapılırsa, alkışlanmaya değer. Ama, Türkiye'nin politik hayatının tarihinde, bugüne kadar, böylesine soylu bir davranışa rastlayamadık. İktidarlara da, muhalefetlere de birbirine, sadece kendi müstakbel iktidarı namına çalım atıyor. Ayağını kaydırmaya çalışıyor.

Şimdi, 600 kişi toplandı, yedi, içti ve dağıldı. Demirel ile Erim tokalaştı ve demokrasi kurtuldu. Bu kadar basitleşmeyelim.

küsünüz. Basit hesaplar, basit ihtiraslar için de. Milletin, mevcut ızdırabına yenilerini eklemeyelim. Bir zamandan beri, politikacının millet nazarında düştüğü dereceyi bizzat politikacılar bir defa anlayabilseler, çok şey değişecek, ama bu bir türlü mümkün olmadı. Sandıktan meclise varan herkes, kendisini Türkiye'nin şartlarının dışında hissetmeye ve arzusunca bir hayatı sürdürmeye başlıyor. Politikacının, millettan kopuşuna örnek aransa, dünyanın hiçbir yerinde böylesi bulunamaz.

Biz «köyümüze politikacı giremez» diye tabelâ asan çilekeş köylünün çok şeylere gebe ihtiarını hatırlatmayı kâfi görüyoruz.

İngiliz'in Her Yerde Bıraktığı Miras: SINIR KAVGASI

— İngiliz'in bırakıp giderken, içten içten yanan nefak tohumları bıraktığı Basra Körfezi ve oradaki adalar.

İngiliz kuvvetlerinin İran (Basra) körfezinden çekilmelerinden sonra 30 Kasım 1971 sabahı İran; Hürmüz Boğazı'nı kontrol eden stratejik Ebu Musa, Büyük Tumb ve Küçük Tumb adalarını işgal etmişti. Orta-Doğu'da bomba gibi patlayan bu hareketi; Irak, Cezayir, Libya ve Güney Yemen'in protestoları takip etti. Bu dört Arap devleti meseleyi Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyine getirirken, Irak da İran ve İngiltere ile olan diplomatik temasları kestiğini ilân ediyordu.

Zaten bugüne kadar bazı sınır anlaşmazlıkları ve çeşitli ihtilâflardan dolayı bir hayli gergin olan İran - Irak ilişkileri, şimdi daha da çıkmaza girmiş bulunmaktadır. Endişe edilecek husus, meselenin büyüme istidadı göstermekte olduğudur. Zira Irak, geçtiğimiz bir hafta içerisinde Kerbelâ ve Hanikin şehirlerinde yaşayan 60 bin kadar İranlı'yı sınır dışı etmiştir. İran'ın B. Milletler temsilciliği hadiseyi, yayınladığı bir bildiri ile dünya efkârı umumiyesine bildirmiş, hatâ İran Başbakanı Emir Abbas Hüveyda Birleşik Amerika'ya yapacağı ziyareti bile iptâl edebileceğini söylemiştir. Her ne kadar Irak İhtilâl Komuta Konseyi Başkan Yardımcısı Saddam Hüseyin, sınır dışı edilme olayının daha önceden düşünülmüş olduğunu söylemişse de, konunun son gerginlikten ayrı olarak mütalâa edilmesi güçleşmektedir.

Bakıldığında, bir İran-Irak anlaşmazlığı gibi görünen hadiseler, aslında daha değişik ve şu mülûl bir siyasî hava taşımaktadır. Ortadoğu'

İnönü'ye Hazırlanan Oyun Ve Ecevitçiliğin Anatomisi

CHP Genel Başkanı İnönü'nün Paris ve Atina'ya yaptığı gayri resmî (!) ziyaretler, CHP içindeki kavgayı belli bir müddet efkârı umumiye'nin nazartlarından uzak kıldı. Ne var ki, geçen zaman zarfında araya bir takım siyasi meseleler girmesine rağmen bunlar, parti içindeki çekişmelerin ve düşmanlıkların artmasını önlemedi. 48 yıllık partinin içinde bulunduğu kavgalar, şimdiye kadar olagelenlerin en büyüğüdür. Hem öyle büyüktür ki, bu defa Türk siyasi hayatı ebedi muhalefet olan CHP'yi kaybedeceğe de benzer...

CHP'de her şeyden evvel fikri bir beraberlik olmadığı gibi, millete has, milletin inancına ve ideallerine paralel bir düşünce hareketi de yoktur. Menfaatlerin çarpıştığı, siyasi bir şirket olan bu partide, Ecevit'in hareketini daha dikkatli ve doğru olarak yorumlamak ihtiyacı vardır. Görülen kadariyle, CHP'deki didişme Satırcılar (Göbekçiler) ile Ecevitçiler arasındadır. Birbirlerine ateş püsküren bu grupların arasındaki düşmanlık, İnönü'nün Satırcılar'ı desteklediğini ilân etmesi, yani Ecevit'e cephe almasıyla daha da artmış ve CHP'yi kesin tercihlerin karşısına getirmiştir. Öyle bir noktaya gelinmiştir ki, şu an CHP'de İnönü'nün veya Ecevit'in tasfiyesi söz konusudur. Bu bir mübalâğa zannedilirse hata işlenmiş olur. Zira, CHP'de, teşkilatın bir kısmı ve Merkez Yönetim Kurulu Ecevitçilerin elinde bulunmaktadır. Artık İnönü parti için de, bir «Genel Başkan» muamelesine değil, yasının doğurduğu sahte saygı gösterilerine muhatap olmaktadır. Çekışmede ihtiyatlı davranan Ecevit tir. Mümkün olduğu kadar, Sefti karşısına almak istemeyen Ecevit, şimdilik 21. Kurultay'a hazırlanmaktadır. CHP'nin Ecevitçiler tarafından ele geçirilmesi bu kurultayda olabileceği gibi, biraz daha da uzayabilir. İnönü'nün ölümüne kadar da beklenilebilir.

Hatta, Ecevit'in başkanlığında yeni bir sol parti de kurulabilir. Bütün bu tercihlerin han-

— 1982 yılına kadar yaşamayı da hayal eden İnönü, partisinde gittikçe kaybettiği iktidarını, bu zaman zarfında nasıl koruyacak? Acaba, arada bir, bazı gazete köşelerinde dolma tüfek atan sevgili damadı ona payanda olabilecek mi? İnönü, ister iktidarını korusun, ister Ecevit'e terketmek mecburiyetinde kalsın değişmeyen bir şey vardır. O da milletin hükmü. Millet, hayatında bir hayrını görmediği bu adamın şimdi de yaramaz çocuğu Ecevit'le uğraşacak. O da elenecek ti ama. Milleti de epeyce rahatsız edecekli. Resimde İnönü damadı Tokar de dahil alle erkânıyla yılbaşı gecesini kutluyor.

gisinde karar kılınacağı ise önümüzdeki günlerde belli olacaktır.

Yalnız burada CHP'nin geleceği hakkında tek söz sahibi kimse olarak kendisini lanse eden Ecevit'in anatomisini belirtmek faydalı olacaktır.

Ecevit'in, komünizmin biraz budanmış, biraz da altanmış pullanmış hali olan Sosyal Demokrasi düzenini isterken Mahir Çayan ve Deniz Gezmişler'den farkı, sadece devletin ve milletin temelini dinamitleyenler gibi silaha sarılmayı, tercih etmemesidir. Hesap ve plânlarının ancak demokratik bir yaşayışın içinde gerçekleşeceğini tasarıyan Ecevit, bu düşüncelerini şöyle ifade etmektedir :

«Egemen güçler kadresu içinde aydınların kendi başlarına ortaya bir ağırlık koyabilecekleri dönem artık Türkiye'de kapanmıştır. Buradan böyle aydınlar aneak, kendi ağırlıklarını

halkın ağırlığı ile birleştirebildikleri oranda etkinlik kazanabilirler. Bunu yapabilmelerinin de iki koşulu vardır : Demokrasi ve halkla bütünleşmek...»

«Halk yararına bir düzen değişikliği bir süre gecikebilir (nasıl olsa geciktirilmıştır.) Yeter ki normal demokratik rejime dönüş geciktirilmesin...»

İstenenin, hiç olmamasındansa, geç olması elbette daha iyidir. (1)

12 Mart Millî Muhtırası verildiği gün ilk tepkinin, Ecevit'ten geldiği bilinenler, aynı Ecevit'in bugün ordumuzu popoplandığını asıl manasını da elbet değerlendirmektedirler. Ordu'nun demokrasiye olan bağlılığının istismarı olan bu hareket tarzı ancak Ecevit gibilerinin siyasi şahsiyetlerinin neticesidir.

Aşağıdaki sözlerinden çıkan manayı anlamamak için biraz safdıl olmak gerekiyor... Bu sözler, «Şehir eşkiyalığına özenlere karşı Ecevit'in «gördüğü mü ya, ne haber» dereesine aklınızı başınıza alın ihtarıdır!...

«Şimdi bu gibi kimselerden birçoğu, demokrasinin işlediği, herkesin her istediğini söyleyip yazabildiği, halkın dileddiği gibi oy kullanıp iktidar değiştirebildiği üstelik gitide bilinclendiği bir ortamda, halkın güvenini, desteğini, oylarını kazanarak, halkın istediği zamanda ve oranda toplum düzenini değiştirmeye uğraşmak yerine, kestirme «devrimcilik» uğrunda silaha sarılıp gerillâciğe kalkışmanın, Orduyu müdahaleye zorlayıcı kesitler yaratmanın, kendilerini tuzağa düşürmek isteyen güçler tarafından aralarına kışkırtıcı ajanlar yerleştirildiğini bile bile kışkırtmalara alet olmanın, Türkiye'de devrimciliği kolaylaştırmadığını, çabuklaştırmadığını, tersine, aksatıp geciktirdiğini, artık anlamaya başlamış olsalar gerektir.» (2)

İşte Sosyal Demokrasi şampiyonu ile «Mark-sist, Leninist ve hatta Maoistlerin» arasındaki fark...

Bugün kendisini, tek kurtarıcı, «devrimler» in bugünkü tek yapıcısı ve halkçı olarak lanse ettiren Ecevit'e biz şunu hatırlatalım. Senin halkçılığın yetiştiğin Robert Kolej, aldığın Rockefeller bursu ve okuduğun Harvarbun Üniversitesi kadardır. Halkçılığı kim kaybetmiştir ki, Ecevit bulsun, CHP tarlasında halkçılığın yeşerip büyümesi, millete bağlılığın boy salması mümkün müdür ki?

Ecevit'in sıkıttığı yağlı palavraların, kalp paradan farkı olmadığına isbatı elbette ki uzak değildir.

Milleti tanımayanların akıbeti hüsrana olacaktır. Göreceğiz...

(1) 3 Ocak 1972 Milliyet

(2) Aynı gazete.

dan temin edilen Avrupa petrollerinin yüzde 50'şinin, İran Körfezi bölgesinden alındığı düşünülürse bu siyasi havanın mahiyeti biraz daha açık-lık kazanacaktır.

Kaldı ki, meselenin tarihi İngiliz politikası ve bugünkü İngiltere ile de yakından alakası vardır. İngiltere İran körfezinden 25 Nisan 1971'de çekilirken, geride halledilmemiş bir yığın problem bırakmayı da ihmal etmemiştir.

«Gerilim, İngilizlerin çekilmesinden sonra meydana gelen siyasi kuvvet boşluğunu, İranlıların doldurmak üzere Bahreyn adalarında hak iddia etmeleriyle fazlalıktı.» (1)

Hindistan ile Pakistan arasındaki Keşmir meselesi de, İngiliz'in Hint yarımadasını terk ederken ettiği çaban başlarından birisiydi. Unutlunmaz ki, Pakistan'ın başını Ruslar kadar İngilizler yemiştir. Çoğu kere Rus ve İngiliz politikası büyük bir paralellik arzeder. Bu paralellığı, İran ile Irak arasında başlayan husumette de görmek mümkün olmaktadır.

«Ruslar'ın İran Körfezinde ve Hint Okyanusu üzerindeki niyetleri 19. asra kadar uzanır. Ayrica hatırlanmalıdır ki, Mihotov 1940'da Moskova'da Alman Büyükelçisine İran Körfezine bakan Güney Bakü'yu istediğini beyan etmiştir. İşte bu gün Sovyetler Birliği bu arzusunun gerçekleştir-mek niyetindedir.» (2)

Bu ifadeleri Lenin'in düşünceleriyle pekiştirmek faydalı olacaktır:

«Lenin, son günlerine kadar şu «marksist» keşfine sadık kalmıştı: a) Emperyalizmde savaşlar kaçınılmazdır, b) SAVAŞLAR İHTİLAL

KAYNAĞIDIR, c) Dünya ihtilâlini örgütlemek Sovyetler Birliği'nin tarihi misyonudur. Bundan ötürü Lenin siyasi stratejisini, sadece Sovyetler Birliği'ni yeni savaşa hazırlamak üzerinde değil, yabancı devletler üzerinde de kurmakta idi. Lenin tilmizlerine şu öğütte bulunuyordu: «Öyle akıllıca hareket etmeliyiz ki, yabancı devletler birbirlerine girsinsinler.» «Komünist siyasetin pratik amacı, onları kışkırtarak, bu durumdan faydalanmaktır.» (V. İ. Lenin Külliyatı. Cilt XXV. Sayfa 500, 502)

Komünist Baas Partisinin hakimiyetinde olan Irak'ın, şu an Miskova tarafından kışkırtıldığı gerçeği su götürmezdir. Ve çıkacak olan muhtemel bir İran-Irak çatışması, Beynelmîlî politikanın «aparçala ve yata» siyasetinin bir tatbikatını doğrulamaktan öteye gidemeyecektir.

Görülen kadariyle, İslâm ülkeleri harpsiz, kargaşasız bırakılmamaktadır. Orta Doğu ve Pakistan hadiselerinden sonra alevlenen İran Körfezindeki anlaşmazlık bunu ifade etmiyor mu?

Irak ve İran, dışarıdan gelen harp tehdidiğine karşı uyanık olmaz, tedbirli davranmaz ise İslâm alemi kendisini yeni bir felâketin da-ha içinde bulacaktır.

İran Körfezinde çıkacak bir çatışmanın Türkiye'yi ne derece etkileyeceği sorusu da hayati olmaktadır.

(1) Military Review, Eylül, 1971. Shf. 63.

(2) ABN Correspondence Cilt 22, NL 5 1971. Sayfa 40.

(3) «Dergi» Mecmuası. 1971. 66. Sayı. Münih.

HACLI RUHUNA DARBE

NİGBOLU ZAFERİ

Muzaffer Türk orduları asırlarca yüce kelâmı kıtaların, okyanusların ardına taşımak, Hakkın Sancağını tek hakim olarak dalgalandırmak için, kan, can, mal ve mülkü seller gibi akıtmışlar, ızdırap ve inilti feryatlarını dindirmişler, emperyalizme bitmek bilmez bir savaş açmışlardı. Sırf insanlık, insanî bir ideoloji nin emrine girsin, zulümden kurtulsun istemişlerdi. Sırf, şu kadar saçma doktrinle kararmış beyinler aydınlansın, vahşete bulanmış, vampirler gibi kanla kızlaşmış diller kurusun, insanlık düşmanları kahrolsun istemişlerdi.

Müslüman Türk Milleti kurtuluş bayrağını gerçek hürriyet koşusunda daima ön sırada götürmüş, kimsesizlerin hâmisî, haklının dostu ve beynelmilel millet düşmanlarının ise en amansız düşmanı olmuştur.

Büyük Hakan Yıldırım Beyazıt Han da, kainatın sonuna kadar devam edecek olan bu sınırsız harbin mümtaz alemlerinden biriydi. Yıldırım, bütün tarih-yazarlarının ittifakla naklettikleri gibi, devrinin en usta silahşörü, en cesur askeri ve en büyük kumandamıydı. Dâhiydi. Harp ustasıydı. Askeri kaabiliyetinin yüksekliğinin yanı sıra, hadiseleri tespit, dinamik olarak tahlil edişte, beynelmilel politikanın kirli oyunlarını sezişte gösterdiği intikal özelliğiyle Yıldırım, politik kaabiliyetinin yüksekliğini de ispatlıyordu. Düşmanın kuvvetinin aslını iyi teşhis ediyor, müşkülleri çözmede isabetli kararlar veriyordu. Yoksa askeri kaabiliyet, üstün bir politikayla birleşmedikten sonra hiçbir mana ifade etmezdi. Zira harbi, ideolojinin politikası idare ederdi.

Bu tarihlerde ise, sefil Avrupa ne yapıyordu? Neler planlıyordu? Müslüman Türk akıncıları Avrupa'nın göbeğinde at koştururken, Almanya, İtalya, Lehistan ve Rusya, akıncılarımızın gölgesinden titrerken, Bavyera'da, Moravya'da, Bohemya'da, Avusturya'da hiçbir şehir, kasaba ve köy, ertesi sabah Türk yiğitlerini beldelerinin içinde kanat çırpar görmeyeceklerine inanamazken, boş mu oturacaklardı?

Macaristan'ın istikbalini tehlikede gören, Osmanlı'nın Tuna'ya kadar dayanabileceğini hisseden Macar Kralı Sigismund Türk'lere karşı IV. Haçlı seferinin hazırlıklarına girişti. Avrupa krallıklarına elçiler göndermek suretiyle Türkler'in bütün Avrupa'yı işgal etmek ve hristiyanlığı yok etmek kararında Sultan Bâyezid'in saldırılarının önüne geçilmezse, pek yakında Türk atlarının Roma sokaklarının kilisesinin sütunlarına bağlı-

da cirit oynayıp, atlarını St. Poyacaklarını propaganda edip, yardım toplamak istiyordu. Bu teklife en çok ilgiyi Papalık ve Fransa göstermişti. Kara papaz taassubu, her haçlı seferinde olduğu gibi, bunda da ön sırada geliyordu. Tahrik unsurlarından birisi de Bizans'ın can çekişmesiydi.

Avrupa yeniden kaynamaya başlamıştı. Tarihi Müslüman Türk düşmanlığı yeniden canlanmıştı. Artık Türk belası (!) defedilmeliydi. Anadoludan sürülme meliydi Türkler. Daha mı korkulu rüyalar görsünlerdi, Türk akıncıları gelecek diye? Daha mı çocuklarını kotkutsunlardı. Türkler geliyor diye. Fransa Kralı VI. Charles sarayında topladığı prenslerine ve düklerine şunları söylüyordu :

«— Efendiler! Mukaddes Pederin sayesinde şu anda bütün hristiyanlık dünyası, bütün Avrupa kıtası, Türklerle karşı kıyam etmiştir... Dinsiz (!) Türkleri geldikleri yere, Asya'ya süreceğiz. Onları Balkanlardan, Tuna üzerinden söküp atacacağız... Anadolu'yu geçip... Kudüs krallığını yeniden kuracağız.» (1)

Evet. «Şark Meselesi» burada düğümleniyordu. 1071 de Alpaslan Gazinin Anadolu'yu Müslüman Türk'e vatan yapmasından itibaren kamçılanan iştiha... İslâmın, hristiyan emperyalizmi üzerinde bir güneş gibi doğmasından itibaren bir daha tükenmeyen pis niyet... İslâm dalga dalga yayılır, gönülleri fethe derken, hristiyan taassubu kafalardan bir sis gibi dağılır. İnsanlık huzura kavuşurken kuduran papaz sultanı... Menfaatleri elden giden, kazanç yolları kurumaya başlayan rahip ve papazların canhıraş feryatları... Hep bunlar «Şark Meselesi»nin temellerini teşkil, etmekteydi. Zamanımıza kadar da, baba mirası

gibi devredile gelmişti. Bir farkla ki, bugün İstanbulun alınması, Salıp'in zaferinin şartı olarak kabul edilir. Alman Sark Misyonları müdürü Doktor Lepsiyos, İslâm mecmuasına yazdığı bir makede şunları diyordu :

«Salıp ve Hilâl arasındaki cidal muhit daireleri üzerinde değil, Afrika yahut garbi Asya'da değil, İslâmî hareket ve faaliyetin Asya ve Afrika'ya intişar ettiği asıl merkezde yapılmalıdır. Bütün İslâm milletlerinin sabit nazarları İstanbul üzerindedir. Eğer orada birşey yapılmazsa, yapılan başka şeyler de az çok heba olur.» (2) Yani İstanbul hristiyan misyonerlerinin merkezi olmalı demek istenmektedir. Bütün emperyalist güçlerin bizi ilgilendiren hedefi Türk vatanını parçalamak ve Müslüman Türk'ü yoketmektir.

Endülüs aynı hainane plânlarla yokedilmişti. Küfrün ortasında, İspanya'nın içinde fidan gibi boy atmıştı İslâm. Diri diri insan ya kan Avrupa, yamyamları kıskan dırırcasına adam kesen Avrupa, insanlık öğrenmişti; medeniyet görmüştü. Ama misli görülmemiş bir canavarlıkla medeniyet şahikası Endülüs, harabedilmişti; Hiçbir iz bırakılmamacasına. Osmanlı İmparatorluğu için de aynı şey düşünülmekteydi.

VI Charles'in sarayında söylediği sözler hristiyan Avrupa'nın vazgeçilmez gayesi olmuştu. Köyü bir papaz taassubundaki haçlı orduları daima Kudüs'ü hedef almışlardı.

Şımarık Fransız Şövalyeleri ve yoldaşlarına inanılacak olursa, sadece Macaristan'ı ve Bizans'ı kurtarmak için değil, Türkleri Asya'daki müstahkem mevkillerinde ezmek (!) ve Kudüs ü müslümanların elinden kurtarmak fikriyle oralara gidiyorlardı. Bu IV. Haçlı seferine şu kuv-

vetler katılmışlardı : Macaristan Krallığı, Fransız Krallığı, İngiltere Krallığı, Almanya İmparatorluğu, Lehistan Krallığı, Venedik Cumhuriyeti, orta ve küçük devletlerden ise Kastilya Krallığı, Arapon Krallığı, Rodos Şövalyeleri, Papalık ve Osmanlı İmparatorluğuna başkaldırmış Eflâk Prensligi.

HACLILAR HRİSTİYANLARI ÖLDÜRÜYOR

Fransızlar, ne kadar incikleri, boncukları varsa takıştırmışlardı kendilerine. Süslenmişler, püslenmişler, ne bulmuşlarsa bonunlarına geçirivermişlerdi. San ki onlar harbe gitmiyorlardı. Sa vaşmayacaklardı. Kılıç sallamayacaklar, döğüşmeyeceklerdi. Türklerle kur yapmak ister gibi bir halleri vardı. Zannediyorlardı ki, karşılına korkudan Osmanlı ordusu çıkamayacak, Türkler Anadoludan Asya'ya kaçacaklardı. Zannediyorlardı ki, harp kıyafetinden ziyade, zafer alayı na benzeyen kıyafetleriyle Fransızlar, Bursa ve Kudüs'te geçit resmi yapacaklardı. İşte hayalperest, şımarık, mücadelenin ka nuniyetlerinden habersiz, harbin umumî ve hususî prensiplerinden bihaber Fransız Şövalyeleri ile, zaferin objektif gerçeklerine vakıf, üstün bir strateji ve sağlam bir metoda sahip, ehil kumandanların sevk ve idaresin deki Türk ordularını ayıran kriter buydu. Harp hayalle kazanılamazdı. Macerayla hele hiç değil. Haçlı sürüleri Nigbolu'da bu nu bir kere daha öğreneceklerdi. Fransız ordusuna Burgonya Dukalığı velihtı Jean Sans Peur (Korkusuz Jean) kumanda ediyordu.

Haçlı ordusunun harp meclisi I. Sigimund'un başkanlığında Budapeşte'de toplandı. Türk ordusunu harp meydanında yediği tokatlarla tanıyan yegâna fert Sigismund'tu. Onun için, asla Türk

— İkinci Kosova Mehdan Muhaberesinde, Türk Orduları hücum ederken.

İsmi Haçlıların ruhunda ürperti meydana getiren devlet adamı: Yıldırım Beyazıt Han.

hududunun geçilmemesini, Macar topraklarında düşmanın beklenmesinin Türk ordusunun mümkün olabildiği kadar yıpratılmasının zafer için şart olduğunu ileri sürüyordu. Bu teklif harp meclisindeki herkesin itirazıyla karşılaştı.

Çünkü onlar memleket müdafaa etmeyecekler, fütühat yapacaklardı (!). Türk topraklarını baştan başa işgal edeceklerdi (!). Taa Kudüs'e gireceklerdi (!). Hiç Türk ordularının yıpranması için Macar sınırını geçmelerini beklemek olur muydu? Haçlıların şanına yakışır mıydı bu? Haçlı ordusu yaklaşık olarak 130.000 kişiydi. Bunların 60.000'i Macar'dı.

Ve Haçlı sürüleri Türk topraklarına girdiler.

Bu sırada büyük Sultan, büyük kumandan Yıldırım Beyazıt Han ise, kâfirin kalbinin nasıl atıştığını biliyordu. Haçlıların hazırlıklarından çoktan haberi bulunan Yıldırım şubatta Macaristan'a harp ilan etmişti bile. Yıldırım, istihbarata son derece önem vermişti. Zira sağlam ve doğru istihbarat olmadan zafer kazanmak imkânsızdı. Günümüzün en hayati meselesini, dehasıyla, üstün kaabiliyetiyle o günden keşfetmişti ecdat. Akıncı ocağına mensup Türk istihbaratçıları, Orta - Avrupa'nın içlerine dalıp düşmanın kalbini çalışıyorlardı.

Yıldırım İstanbul muhasarasını kaldırmış, ordusu ile Edirne'ye gelmiş, 70.000 neferiyle Balkanları aşarak Tırnova'ya vasil olmuştu.

Türk topraklarına giren haçlı ordularının geçtiği yol boyundaki halk katolik mezhebiniydi. Öyle olduğu halde yerli halka en şen'i zulümler reva görülüyordu.

Talan, yağma, baskın ve soygunlar en tabii hale gelmişti. Demir kapıdan girildikten sonra, halkın mezhebi Ortodoks olduğundan zulüm ve rezalet, son dereceyi bulmuştu. Kanunî zamanında dikkatsizlikle atını hristiyan tarlasına bırakıp, ekini yedirten bir yeniçerinin cezalandırılması meşhurken, haçlıların Ortodoks hristiyanlarına yaptıkları - Fransız tarihçilerinin anlattığı - vahşet ve ahlâksızlık, gerçekten mide bulandırıcıydı. Hatta Türkler Kosova'ya giderken, Sırp tarihçilerinin itiraf ettikleri gibi, yerli halktan tek kişinin dahi burnunu kanatmamışlardı. Oysa, değil müslümanın, hristiyan, hristiyanın malını yağmalıyor, ırzına te cavüzediyordu. Bu emperyalist sol ideolojilerin değişmez karakteriydi. İşte bütün insanlığın ufukunda güneş gibi parlayan İslâm ve işte hristiyanı dahi katleden hristiyanlık...

NIĞBOLU KALESİ MUHASARA EDİLİYOR

Tuna yollarını kana bağduktan sonra haçlılar nehir boyunca Niğbolu Kalesi önüne vardılar. En mühim bir Türk garnizonu olan Niğbolu Kalesi Sultan Murat'ın en iyi komutanlarından biri olan Doğan Bey'in kumandasındaydı. Doğan Bey kaleye son derece hakim, disiplin son derece kuvvetliydi. Aynı imanın ördüğü yıkılmaz, sarsılmaz kardeşlik, cihad aşkıyla daha da çelikleşmişti.

Son derece az bir kuvvetle karşılarında duran Türk kalesini ellerindeki büyük insan kümeleleriyle bir lâhzada yutuvereceklerine inanan Haçlılar, keyiflerinden dört köşe bir şekilde eğleniyorlardı. Şarap içiyorlar, tepiniyorlar ve hristiyanlardan yağma ettikleri malları birbirlerine ik-

ramla vakit geçiriyorlardı. Muhasara son derece gevşek ve cidiyetten uzaktı. Çünkü inanıyorlardı ki, Osmanlı Hakanı Kahire'ye kaçmış, Memlûklulara sığınmıştır. Hatta Yıldırımın yaklaşmakta olduğunu haber veren bir kaç öncü askerin kulakları kesilmişti.

Niğbolu kalesinde silah ve erzak boldu. Askerlerin tümü şehid olana kadar savaşmaya kararlıydı. Dövüşerek öleceklerdi. Duaları, Allaha canlarını gaza meydanında almasıydı. Doğan Bey'e son derece bağlıydılar. Zaten hayatın gayesi de Allah yolunda savaşmak değil miydi? Şehidler Allah, cennetle müjdele miyor muydu?

Haçlıların her hücumu geri tepiyordu. Kafir saldırdıkça silleyi yiyordu. Plevne, Canakkale ve Dumlupınar gibi, Niğbolu da aşılmazdı. 8 Eylül'den, 25 Eylül'e kadar sayısız saldırılar püskürtülmüştü. Hiç de, vatan parçalarının, bir hükümdar için nikâhlı karısı demek olduğunu bilen Osmanlı'nın Türk topraklarını çiğnetmeye niyeti yoktu. Haçlıların 8 Eylül'den, 25 Eylül'e kadar muhasarayı sürdürmeleri Niğbolu'ya doğru yaklaşmakta olan Osmanlı ordusuna iyi bir zaman kazandı. Üstelik Macaristan Kralı ile Bizans İmparatoru arasında teati edilen mahrem, haberleşme bile ele geçmiş, haçlı ordusunun teşkilât ve plânları tamamen öğrenilmişti.

Haçlı ordusu, zafer sarhoşluğu içinde eğlene dursun, Doğan bey Hünkârının yetişmesi için dua ediyordu. Ve Yıldırım yaklaşıyor du.

23 Eylül gecesi idi. Yıldırım, yıldırım gibi beyaz küheylanının üzerinde Niğboluda görünüyordu. Macar kıyafetine girerek, muhasarayı yarıp, Doğan Beyle şu meşhur görüşmeyi yaptı :

— Bre Doğan, Bre Doğan! diye bağırarak, kale kumandanına seslendi. Kulaklarına inanamayan Doğan Bey, heyecandan boğulurcasına :

— Buyur Saâdetlü Hünkârım! dedi.

— Bre Doğan, hâlin nicedir?

— Düşman karadan ve nehir den kal'ayı tezyikeder. Surlar sağlam, erzak boldur. Hemân Saâdetlü padişahım da yetmiştir. Ne ihtimaldir ki kal'a düşse!

— O halde var bir-iki gün daha dayan. İşte biz dahi vardık. Seni ve gazilerimi Cenab-ı Allah'a ismarladım!

HAÇLILAR KAÇACAK DELİK ARADI

Osmanlı ordusu, hilâl şeklinde kievzi almıştı. Öyle bir harp taktiği idi ki bu, haçlılar Türk safları, kıskacını daralttıkça, geriye doğru saflarını açıp düşmanı içine aldıkça şaşırmışlar, bir kısmı geriye çekilen Osmanlı kuvvetlerini kaçıyor diye daha da içerilere dalmışlardı. Osmanlı harp şekli, tam bir imha özelliğini taşıyordu. Osmanlı ordusunun başkumandanı, en uzak cennahların, en küçük birliklerine kadar hakimdi, herhangi bir emir, dakika öldürülmeden yerini

ne getiriliyordu. Oysa her haçlı birliği, diğerinden habersiz, kendi başına savaşıp kahramanlık göstermeye çalışıyordu. Zafer disiplini, sağlam organize edilmiş birliklerin olabilirdi. Ferdîyetçilik intihar kadar tehlikeli idi. Yıldırım'ın askerlik dehası, harbin objektif kanunları ile birleşmiş, zafer böylece kesinleşmişti.

Haçlılar bozguna uğrayınca, hristiyanlar Tuna'ya can atmak istediler. Fakat Tuna da Türk atlıları tarafından tutulmuştu. Haçlıların kaçacakları bütün delikler tıkanmıştı. Sigismund, vaziyeti daha önceden kavramış, tabanları yağlamıştı. Haçlılar bozguna uğramayı hesaba katmadıkları için kaçacakları yolu emniyet altına almamışlardı. Netice olarak haçlı ordusundan 100.000 kişi ya Türk kılıcı altında veya Tuna'da boğularak can vermiş, 10.000 kadar esir alınmış, 20.000 kişi de sağlam veya yaralı olarak kaçabilmişti.

Bu zafer İslâm alemini galeyna getirmiş, Mısır'daki Abbâsî halifesi I. Mutevekkil, Sultan Bâyezid'e «Sultan-ı İklim-i Rûm» diye hitap etmişti. Dostlar sevinmiş, düşmanlar yese gömülmüştü. Bilhassa Fransa'da yankıları büyük olmuş, Paris'te ahali hükümeti protesto etmişti. Fransa'daki hadiselerin şahidi olan Enstaehe Dechamps : «Gece ve gündüz, kederden, göz yaşlarından ve cenaze alaylarından başka birşey görmüyorum» demektedir. (3)

Harp esirleri fidye-i necat karşılığında memleketlerine iade edilmişlerdi. Harp esirlerinden en enteresanı korkusuz Jean'dı. Müslüman Türk'ün yenilmezliğini, asaletini, büyüklüğünü ifade eden, tarihin dilinden düşmeyecek olan, ebediyen küfre karşı verilmiş en güzel cevap diye kalplerde kazılmış bulunan Yıldırım korkusuz Jean'a söylediği şu sözler ne kadar heybetliydi :

«Bana karşı bir daha silah kaldırmayacağına dair ettiğin yemini, sana bağışlıyorum. Bilâkis, şerefini kurtarmak üzere, bana karşı hristiyanlığın bütün kuvvetlerini topla. Yeniden gel! Bana, şân-u şerefimi artırmak için yeni fırsatlar bahset!»

Ama acı olan oydu ki, Osmanlı İmparatorluğu bu muhteşem zaferin meyvesini devşiremeden büyük bir sarsıntı geçirecekti. Doğu Avrupaya hakim Altın Ordu Türk İmparatorluğunu yıldıktan sonra Timur şimdi de Osmanlı'ya musallat olmuştu. Timur'un Anadolu'da yaptığı tahribat olmasaydı belki de İstanbul 50 sene önce alınmış olacak ve İmparatorluğumuzun ömrü 200 sene daha uzayacaktı. Beynelmilel düşmanlara karşı İslâm milletlerinin birleşmesi en hayati zaruretken, manasız çekişmeler ve ihtilâflar ancak düşmanlara kâr sağlamıştı. Sağ duvu sahipleri için alınacak ibretler çoktur.

- (1) Tarih Mecmuası-Aralık 1971
- (2) Türkiye'de Misyoner Faaliyetleri
- (3) Türkiye Tarihi - Yılmaz Öztuna - III cilt, sh. 91

EĞİTİMİ KURTARACAK TEK ÇARE: KÖKLÜ DEĞİŞİKLİK

(Geçen Sayıdan Devam)

4. MODERN İLMİN METODOLOJİSİ KARŞISINDA YENİ MÜFREDAT PROGRAMLARININ TESPİT EDİLMİŞ HEDEFLERİNİN GERÇEK KIYMETİ.

Yeni fen müfredatının en önemli özelliği, mümkün olduğu kadar az sayıda konuyu; öğrencilerin bilim zihniyeti olarak ifade edilen bir düşünme alışkanlığını kazanmalarını temin için farklı bir tarzda sunmak olarak özetlenebilir. Öğretmen seminerlerinde de günlerce propaganda edildiği gibi, bu düşünme şeklinin özellikleri şunlardır:

I. Dünya hakkında bilgi edinmenin yolu onu bol, bol deney yaparak yoklamak tır.

II. Kesinlik iddiası güden her türlü fikir ve peşin yargıdan uzak kalmalıdır.

Ashında netice olarak yeni nesiller, kesinlik iddiası güden bu «pozitivist» peşin yargıyla şartlandırılmaya çalışılmaktadır. İki yüz senelik geçmişi bulunan ve aşağıda da görüleceği üzere modern ilim tarafından geniş ölçüde çürütülmüş olan bu görüşün iki yüz sene sonra hâlâ bir reform hareketinin temeli olarak alınması dikkati çekecek bir husustur. Reform gerekçelerinden biri olarak ilmin son buluşlarının orta öğretime indirilmesi kabul edildiği halde bu iş matematikte kısmen yapılmakta, biyoloji, fizik, kimya kitaplarında ise yukarıdaki doğmaları zedeler korkusuyla büyük bir dikkatle dışarıda bırakılmaktadır. Darwin faraziyesi ile hayatın ve insanın menşei meselesini izah etmek hangi modernlik anlayışıyla bağdaştırılmaktadır.

Yakın zamanlarda fiziki bilimlerde «ukubulan gelişmeler, 18. ve 19. yüzyıllarda geniş ölçüde propaganda edilmiş olan pozitivist görüşü; Spencer'in bazı tabiat hadiselerinin deney dışı kalmaya mahkûm özellikte olduğunu görerek ortaya attığı «Bilinemezlik Teorisi»nden çok daha şiddetle ve derinlemesine sarsmıştır.

Pozitivizm sayesinde varlığını devam ettirebilen üç bin yıllık köhne materyalizm en büyük dayanağını, Newton mekaniği ve kâinatın mekanist izahından almak saydı. Ancak Einstein'ın «partikülün hızı

arttıkça kütlesi de $m = m_0 \times 1 / (1 - \frac{v^2}{c^2})^{1/2}$

formülüne bağlı olarak artar» diye ifade edilen yeni mekaniği hem yıldızlararası hem de hızlı partiküller arası fizikte Newton'un hareket kanunlarını alaşağı etmiştir.

Bütün bunlara ilâveten yüksek hızlı partiküller üzerinde çalışan Heisenberg de nemedan gelen ölçme hatalarının sifra indirilemeyeceğini, ve bu imkânsızlığın ölçü aletlerinin hassasiyet imkânlarına bağlı olduğunu ispat edince gerçekten büyük bir hayret gürültüsü kopmuştu. Artık deneylerin kıymeti; tabiat olaylarının sürekli izlenimini veren gerçek vir vasıta değil, olay anlık izlenimler veren bir yardımcı olaktan ibaretti. Deneme anında olay, özel iklerinden bir kısmını kaybediyordu. Bunun için olavı denemenin dışında incelemek, yani olayın matematikî bir modeli teşkil ederek bu modelin özelliklerin-

Bir Milletvekili, geçtiğimiz hafta, eğitim hayatımızın, büyük yaralarından birini daha değ-ti. Milletvekilinin açıklamasına göre Türkiye'de şu anda 67.540 lise ve dengi okul mezunu genç, boş gezmektedir. Yani, herhangi bir okula girememiştir. Açıklamadaki bazı hususları daha yakından inceleyelim :

Bu yıl mesleki ve teknik öğretim müesseselerinden mezun olan talebe sayısı 21.904, klâsik orta öğretim müesseselerinden mezun olanların yekûna ise 53.631'dir. 75 bin kişiyi bulan bu topluluğa, geçen yıllardan kalanlar eklenince, yekûn 103. bin bulmaktadır. Devletin yüksek tahsil müesseselerinin bütünü, bu talebe yekûnundan ancak 35.460 kişiyi bünyesine alabilmektedir. Geriye ise 67 binli aşan talebe okuma imkânlarından mahrum kalmaktadır. Bu 67 bin kişiyi bir yandan teknik okul mezunları, diğer yandan ise klâsik lise mezunları meydana getirmektedir.

Akla ilk gelen soru şudur : Ne yapar bu 67.540 genç adam? Genç beyin? Hizmet aşkı küllenmemiş insan kütlesi? Bu soruya, hiç kimsenin iç açıcı cevap vermesi beklenemez. Ve hiç kimse de, yüz güldürecek cevabı sunacak durumda değildir. Asıl istikbalimizi karartan, gelecek yılların daha büyük işsiz, boş insanlar topluluğunu bir, araya yığacağı meselesidir.

Bugün eğitim hayatımız tam bir çıkmaz içindedir. Büyük bir talebe kitlesi okuma imkânları bulamadığı, bu imkânı bulanların, okulumu bitirdikten sonra herhangi bir işle uğraşmadığı veya yurt dışına gittiği ve nihayet okulda okuyanların çok kötü şartlarla karşı karşıya bulunduğu bir durum, eğitim hayatımızı verimsiz, vatana ve millete faydasız hale getirmektedir. Teknik elemana, pek büyük ihtiyacımız oluğu halde, teknik okulları bitiren talebenin durumu da iç açıcı değildir. Onların da okuyup, yetişme imkânları sınırlıdır. Ve onlarda da her yıl artan bir yığılma mevzu bahisdir.

Geçtiğimiz yıllarda, üniversiteye giremeyen talebeler adına üniversite kapılarında çıkardın hadiseler hatırladadır. Bu hadiselerin tahrikçileri vardı şüphesiz. Hatta pek çoğu yeşirilmiş hücre komünistleriydi. Büyük şehirlerde yeni gelen ve istikbalini bağladığı müesseselerden kabul görmeyen talebenin düşeceği yer, prifesyonele ihtilâlcilerin kaydattığı ihtilâl kazanıdır. Bu yıl, Sakı-yönetim olduğu için, komünist tahrikine imkân verilmemiştir. Fakat, bu hiçbir zaman yarayı tam olarak kapatmamıştır. Yara için için kanamaktadır. İşsiz kalan bir ferdin, hele üniversite başarı-sızlığının psikolojik baskısı altındaki bir gençin ruh hali, anlaşılacak ve üzerine eğilmek ihtiya-cındadır. Onu kendi dertleriyle başbaşa bırakmak ve ızdırabını hafifletecek çareler göstermemek, büyük buhranlara, sebebiyet verecektir. Ve bu ram çözecek tek köklü tedbir, ekonomik, kültü-rel ve sosyal hayatı kopsayan ve gerçekten millîhayata götürececek bir sistem reorganizasyonunun sağlanmasıdır.

den, olayın özelliklerine gitmek temayülü belirdi ki; bütün tabiat bilimlerinde ve sos-yolojide görülen bu temayüle «cebirleş-mek» dendi.

Görülüyor ki bütün reform seminerle-rinin dikkatle inceleme dışı bırakmaya gayret ettiği husus, aynı zamanda yenileş-tirilmesi gereken en önemli husus modern ilmin metodolojisinin aldığı şekildedir. Bu se-bepten incelememize konu olan hareketi ciddi bir modernleşme hareketi olarak ka-bul etmeye imkân yoktur.

5. SONUC :

Yahudiliğin muharref Tevrat'ında «Milletlerin maddî ve manevî yapısı kö-künden değişmedikçe, ihtilâle sarsılma-dıkça, Tevrat Seriatı'nı (düzenini) millet-lere uygulamak mümkün olmayacaktır.» denmektedir. Bu bakımdan Yahudiliğin ve Tevrat'ın cihan hakimiyeti uğrunda uygu-ladığı strateji tamamen değişiktir. Bu stra-tejinin karakteri önce yıkmak, sonra ta-sarlanan sekile göre yeniden inşa etmek» (12) tir

Beynelmîl Yahudilik onsekizinci yüz-yılda, İngiltere'de din adamı kılığındaki ajanlarına «Tabiat Dini» diye Hristiyanlı-ğın temellerinden yıkan bir din uydurtmuş-tu. «... tabiat dini ancak çok dar bir bü-yük derebeyleri, prensler ve bakanlar, ya-zarlar ve bilginler azınlığına ulaşabildi; fa-kat bunlar hükümetleri idare eden ve ka-mu efkârı üzerine etki yapan kimselerdi... İngiliz sosyetesini tarafından moda haline getirilen tabiat dini farmason locaları yar-dımıyla Avrupa yüksek sosyetesine yayıl-

dı.» (13). Avrupa'da tabiat dini vasıtasıyla yıkılan hristiyanlığın boş bıraktığı viedan-lara; bilimin gerçekleştirdiği ilerlemeye o-lan inanç yerleşmeğe başladı ki o da «po-zitivist» ekolün doktrini idi. Ogüst Comte'un sistematize ettiği bu doktrin; her bilimi, duyularımızın zaptedebildikleri olayların müşahedesi ile elde edilen «pozitif bilgiler» den ibaret sayıyordu. Aşırı raddeye vardı-rılan bu eğilimin insanları götürdüğü aki-de ise materyalizm idi.

Materyalist doktrin üzerine kurulmuş, Kapitalizm ve Marksizm gibi Beynelmîl Yahudiliğin silahlı sistemler; temelleri kâ-inatı, hayatı ve insanı yanlış tanıyan zan-lara dayalı olduklarından bütün dünyayı buhran ve bunalm içinde inletmektedirler. Ancak günümüzde milletler uyanmakta ve bu zulüm kışkacını zorlamaktadır.

Beynelmîl Yahudilik ise ilerleyen il-me rağmen, çürüyen hakimiyet silahlı ma-teryalizmi, müfredat programlarının mo-dern hale getirilmesi gibi sathî bir hareket le bir müddet daha payandalamak gayre-tinde olduğunu göstermektedir. Ancak mil-letlerin kurtuluşu yakındır. Bu gayri ilmi ve gayri insanî doktrin ve onun meyvesi kapitalizm, marksizm gibi geri ve köhne sistemler, insanlığın kaderine daha fazla hakim olamayacaklardır

SON

(12) Millet Düşmanlarının İhanet Plânları. (Belgeler), Kemal Yaman, Otağ Yayınevi. 1971. Shf. 33.

(13) Avrupa Milletlerinin Mukayeseli Tari-hi, Shf. 298.

— Yeni olayların çıkmasını hazırlayabilecek olan Malta adası ve Akdeniz'deki stratejik durumunu gösteren harita.

Malta Ve Akdeniz'de Kuvvet Mücadelesi

Malta'da, İşçi Partisi lideri Dom Mintoff'un hükümet başkanlığını ele geçirmesi ve Malta'da ki NATO Güney Doğu Avrupa Deniz Kuvvetleri Komutanı İtalyan Amiral Gino Brindelli'yi sınır dışı etmesinden sonra Malta, dikkatleri üzerine çekmişti. Bu hadiseden 7-8 ay gibi bir zaman geçmiştir ki, şimdi yine Malta çeşitli kuvvetlerin göz diktiği bir ada halini aldı.

Bilindiği gibi Malta, Batı Akdeniz'de, İtalya ile Libya arasında stratejik ehemmiyeti büyük olan bir adadır. 320 bin nüfuslu bu küçük adada en mükemmel donanma tersaneleri bulunmaktadır. Doğu Akdeniz için Kıbrıs'ın stratejik ehemmiyeti ne ise, Batı Akdeniz için de Malta odur.

Malta Adası, bugüne kadar bir İngiliz sömürgeci hüviyetini göstermekteydi. İngiltere Krallığının büyük nüfuzunun bulunduğu adada, tersaneler İngiliz teknisyenleri tarafından işletilmektedir. İngiltere, Malta'yı Akdeniz'de bir üs olarak kullanmaktadır. Ve karşılığında Malta hükümetine bir miktar para ödemektedir. İşte bugünkü Malta'da meydana gelen anlaşmazlığın ve belki de Malta'yı Rusya'nın Batı Akdeniz'de bir üssü yapacak bu hadisenin sebebi, İngiltere'nin ödemekte olduğu paradır.

Malta Hükümet Başkanı Dom Mintoff, İngiltere'den, kullandığı tesislerin karşılığı olarak ödediği para miktarının artırılmasını istemektedir. Artırmadığı takdirde adayı terketmesini söylüyor. İngiltere ise ödenen miktarı artıramayacağını bildirmiştir. İngiltere'nin bu cevabına karşılık Dom Mintoff, İngiliz askerlerinin adayı boşaltması için bir mühlet tanımıştır. Bu müddet zarfında adadaki İngiliz kuvvetleri çekilmediği takdirde zor kullanacağını da sözlerine eklemiştir.

Sosyalist eğilimli olduğu bildirilen Dom Mintoff, istikrarlı bir politik görüşe sahip olmadığı için, sosyalizmin sahte politikalarına alet olmak tadır. Takip ettiği basiretsiz politika ile Malta'yı bağımsız hale getireyim derken, belki de Rusya'nın bir üssü yapmaktan kurtaramayacaktır.

Malta'nın İngilizlere takındığı bu tavır karşısında, Libya, Malta'ya yardıma hazır olduğunu açıklamıştır. Dom Mintoff, İngilizlerden boşacak teknisyenlerin yerini doldurmak üzere Libya'dan teknisyen getirmeye başlamıştır. Tabii ki, Libya'nın Malta'ya yardım etmesi Rusya'nın ve İngiltere'nin hoşuna gitmemektedir. Çünkü ne Rusya, ne de İngiltere böyle stratejik noktalar da kuvvetli devletlerin kurulmalarını; kendilerini karşı koyabilecek kuvvetlerin bulunmasını istemezler. İngiltere adayı terketmeye hazırlanırken, artık nükleer silâhların çoğalması sebebiyle, her taraftan açık bulunan Malta adasının stratejik ehemmiyetini kaybettiğini yaymaya gayret sarfetmektedir. Eğer ada stratejik ehemmiyetini kaybetmiş olsa Rusya'nın Akdeniz'de donanmasını artırmak için bu kadar gayret göstermesi ne ile izah edilir?

İngiliz politikası daima terkettiği bölgeyi «kontak bölge» olarak bırakma şeklinde bir seyir takip etmektedir. Hindistan ve Pakistan bölgesinden ayrılırken burada bıraktığı gergin sınır yapısı ile iki devleti birbiriyle çarpıştırmakta, Rusya'nın yayılma stratejisinin içine giren Hindistan yavaş yavaş Rus kontrolüne girmektedir.

Basra Körfezinden ayrıldı, şimdi orası yeni bir çıban başı olarak derinden derinden kanatılmaktadır. Ortadoğu'da Irak, Suriye ve Mısır'ı terketti; aynı politikanın değişmez kanunları ile Rusya buralara elini uzattı ve ağına aldı.

Kıbrıs yine aynı politikanın eseri olarak bir kontak bölge halinde bırakılmıştır. Hadiselerin gösterdiği netice şudur ki, İngiltere'nin bu politikasından Rusya daima istifade etmesini bilmiştir. Hint-Pakistan savaşında Hindistan'a yardım yaparak onu ağına düşürmüş, Basra Körfezinde Irak vasıtasıyla Okyanuslara açılmak fırsatını kolluyor. Arap-İsrail harbinde Mısır'a yardım bahanesiyle Ortadoğuya yerleşmiştir. Şimdi Rusya Mısır'da Süveyş kanalı yakınlarında ve Nil üzerindeki Assuan barajının yanında bir askerî hava alanı kupudurmaktadır. Bu alanı sadece Rus uçakları kullanabilecektir. Böylece Arap-İsrail harbinde takibettiği Araplara yardım politikasından beklediği neticeyi elde etmiş olacaktır.

Rusya'nın şimdiye kadar Araplara yardım adı altında yaptığı icraatın hiç bir faydası olmamıştır. Sadece Rusya'nın taktik hedeflerinin ele geçirilmesi temin edilmiştir. Malta üzerinde oynanan oyunlar ise değişik fakat, hepsi de tehlikeli, çirkin ihtimalleri hatıra getirmektedir. Aca ba İngiltere, bir müddet önce Biricisht Petrol'u millileştiren Libya'ya bir oyun mu hazırlanmaktadır? Malta'yı Rusya'nın bir ikmal merkezi olması için hibe mi etmek istemektedir? Rusya'nın Malta'ya gözünü dikmesi Malta'nın Akdeniz için de taşıdığı stratejik ehemmiyet ve Rusya'nın yayılma stratejisi tahmin edilen akibetlere büyük şanslar tanımamasını ortaya koymaktadır. İngiltere'nin Malta'dan çekeceği üslerini Kıbrıs'a getireceği de gelen haberler arasındadır. Bu da halen Kıbrıs'ta bulunan 20.000 İngiliz askerinin alacağı takviye kuvvetle, Kıbrıs'ın yeni bir karışıklığa gebe olması demektir. Kahpe İngiliz politika sisteminin Kıbrıs'ta doğuracağı neticeler ise Türkiye'yi yakından ilâkadar edecektir.

Kurt Waldheim Ve B.M.'in Akibeti

U-That'tan sonra Birleşmiş Milletler Genel Sekreterliğine Kurt Waldheim getirildi. Kurt Waldheim, Avusturya'nın eski Dışişleri Bakanlığını yapmış ve Avusturya'nın Birleşmiş Milletler'deki baş delegesi olan bir diplomattır. Dr. Waldheim hakkında çeşitli şeyler söylenmektedir. Henüz şahsiyeti ideolojik karakteri tam manasıyla açıklanmayan Genel Sekreter için, Tercüman'ın Dış politika yazarı Ord. Prof. Şükrü Baban; «Avusturyalı Kurt Waldheim, isminin anlattığı

gı kadar Alman değil. Zira baba ve anasının adı Slav asıllı olduklarını göstermektedir. «Velçic» demektir.

Ayrıca Kurt Waldheim, kendisinin ve bütün ailesinin Nazi düşmanı olduğunu ve Nazilerin hışmına uğradığını anlatmaktadır. Bütün söylenenler Dr. Waldheim hakkında bir ön bilgi vermekte ise de yeni sekreterin şahsiyeti ve ideolojik karakteri ileride kesin olarak anlaşılacaktır.

Birleşmiş Milletler'in, bundan önceki sekreterleri zamanında, giriştiği icraatlara kısaca baktığımızda, pek de iç açıcı bir durum göremeyiz. Şimdiye kadar yapılan faaliyetler, süper devletlerin kuklalığını yapmaktan ileriye gideme miştir. Bir zamanlar aynı vazifeyi ifa etmek üzere kurulmuş bulunan Cemiyet-i Akvam nasıl İngilizler'in bir kuklası haline geldiyse bugün de Birleşmiş Milletler Amerikan, Rus, Çin İngiliz ve Fransız politikalarının emrinde hareket eder hale gelmiştir. B.M. Güvenlik Konseyini işgal eden bu devletlerden sadece birisinin vetosu, adaleti zalimin lehine çevirmeye kafi gelmektedir.

B.M., Orta-Doğu, Kıbrıs ve Hint-Pakistan meselelerinde girdiği imtihanda gerçek adalet açısından, kötü puan almıştır. Gizli diploması tarafından kurulan denge politikası B.M.'i iş göremez hale getirmiştir.

B. Milletlerin önümüzdeki yıllar içerisinde şahsiyetini yeniden koruyabilmesi ve kaybettiği prestijini elde edebilmesi halen bir kangren olarak devam eden Ortadoğu, Kıbrıs Hint-Pakistan meseleleri hakkında adil, zalimin zulmüne mâni olucu ve mazlumin hakkını koruyucu radikal tedbirler alınmasıyla mümkün olacaktır. Eğer İsrail, sulh yalanları arkasında sürdürdüğü taarruzlarına ve toprak genişletmelerine devam edecek, Hint ve Rus orduları, Müslüman Pakistanlı'yı katletmeye devam edip, devletini parçalayacak, Kıbrıs'ta Yunan ve Rum palikaryaları keyfi cina yetlerini sürdürecektir ve Birleşmiş Milletler bunlara basit protestolardan ileri bir hareket yapamayacaklarsa, mazlum milletlerin kendi varlıklarını koruyabilmek için daha başka çözüm yolları aramaları gerekecektir. Bu da B.M. için tarih boyunca alınlarında taşıyacakları bir kara leke olarak kalacaktır.

Yeni B.M. Genel Sekreteri, Dr. Kurt Waldheim'in şahsiyeti ve ideolojik bünyesi üzerinde toplanan şüpheler, istifamlar daha ileride kesinleşecektir. Bunda bugün mevcut olan problemle ri çözüm şekli tesirli olacaktır. Zira Birleşmiş Milletler teşkilâtı San Fransisco konferansı ile 1945 yılında kurulurken Genel Sekretere büyük yetkiler vermiştir. B.M. anayasasının 99. maddesinde sekretere verilen bu yetkiler şöyle belirtilmektedir: «Genel Sekreter, Dünya barışını tehdit eder nitelikte gördüğü bütün meseleleri Güvenlik Konseyi'nin önüne getirebilir.»

Büyük yetkilerle işbaşına getirilen Dr. Waldheim, B.M.'in uydu politikasından kurtarılması için ne derece gayret gösterecektir? Yoksa kendisinden öncekilerin yaptığı gibi kuklalığa devam mı edecektir?...

— Yeni B.M. Genel Sekreteri Kurt Waldheim. Şahsiyeti ve ideolojik karakteri üzerinde istifamlar bulunan Genel Sekreter, acaba son yıllarda teşkilâtın kaybettiği itibarını yeniden kazandırabilecek mi?

San'at , İdeolojinin estetik hüviyet kazanmasıdır .

O GELİYOR

Ey, içimde fokurdayan zift,
Ey, Cenehemin işaret alevi,
Kanında ısıtırsın güneşi,
Lav, lav...

Ey, vıcık vıcık çamur,
Ey, kıpır kıpır solucan,
Ey, sulandırılmış toprak,
Kokuşan gövdende taşırırsın alemleri,
alav, alav...

Ey, kapkara nokta,
Ey, boş kaval,
Sonsuzluğunda kaybolur dünyalar,
damla, damla...

Ey, başı tohum sonu toprak,
Uçarsın,
Yeşilden kırmızıya,
Çiçekten aleve,
Elmadan ateş bahçesine,
kelebek, kelebek...

Ey, sönmeyen ateş,
Sekillenirsin,
Yeşilden kırmızıya,
Arzudan ağuya,
hevenk hevenk...

ELBET

Bir gün güneş
Yurduna
Kızıl ufukları parçalayıp
Doğacak.
Kara bulutları,
Tarihine eş,
Pençeleyip boğacak.
Kardeş
Kavgasıyla memleketin,
Öz evlâtlarını bitiren kasırgalar
Duracak.
Medeniyetin
Sessiz derinliğindeki ahenk.
Mazine denk
Bir alevle parlayacak.
Bu vatan çocukları
İlmin ışığında ideolojisini,
Kâinatın hücrasına
Taşıyacak...
Fervatlar son bulacak
Anaya hasret yavruların
Cıghı gibi.
Tarih pınarının dibi
Gönlünün berraklığında
Yeniden yıkanacak.
Susamış zihinlere kültüründen
Damlalar
Sunulacak...
Ve sen
Millet Evlâdı!
Sen bugünleri yaşayacaksın.
Buhranın karanlığında
Bulanan gözyaşlarını,
Sevincin ışığında
Tutamayacak
Ağlayacaksın...
Sen de bir gün
Geçmisteki ihaneti
Hissedecek
Anlayacaksın!.
O gün güneş
Bu vatanın bağrından
Gülerek
Doğacak.
Halk zinciri kıracak.
Hak bâtıl
KOVACAK...

GÖMÜLÜ COBAN

Ey içimde akan lağım,
dilersin,
Gezmek, ten beyazlığında iskeletlerin,
adım, adım...

Duymak nefeslerini lalelerin,
sıcak, sıcak...

Koklamak yelelerini onların
baygın, baygın...

İçmek yeşil alevini güllerin,
esrik, esrik...

Isırmak kızıl elmasını günahların,
diş, diş...

Geziyorum,
Cırpıyorum,
Boğuluyorum,
denizinde günahların...

Ey, gözsüz fırtına,
Ey, beyinsiz çağlayan,
Ey, içimde esen kasırga,
Ey, beynimi çatlatan ur,
İtekleme beni...

Ey, dev dudak,
Ey, kıvrım kıvrım hortlak
Ey, dipsiz bataklık,
Ey, kuduran fırtına,
Ey, çirkefleşen surat,
Ey, bunak,
Ey, ifrit.
İçinde yeme beni...
Ey, güneşler,
Sokulmayın yalnızlığımın ülkesine,
üşürsünüz...

Ey, yağmurlar,
Yağmayın sağnak sağnak kapkara
kubbeme. öğrenirsiniz...

Ey, serin rüzgârlar,
Yaklaşmayın, günahımın devleşen
katresine, yanarsınız...

Cekilin önümden çekilin,
Ey, güneşler, dağlar, ovalar, tepeler...
Cekilin önümden çekilin,
Ey, denizler fırtınalar, bulutlar, rüzgârlar,
Cekil önümden çekil,
Ey, içinde fokurdayan zift,
Ey, içindeki ifrit,
Ey, başı tohum, sonu toprak,
Ey, sulandırılmış toprak,
Ey, dev dudak,
Ey, kıvrım kıvrım hortlak,
Ey, dipsiz bataklık,
Ey, vıcık vıcık çamur,
Ey, beynimi çatlatan ur,
Cekilin önümden çekilin.
Bedenim,
Hevesim,
Nefesim...
Cekilin,
Geçeyim,
O geliyor...
Günahları yıkayan geliyor...

İSTANBUL

MÜCADELE

Mücadele!
Budur parolası uyanışın,
Zulmün baskısına isyanın.
Zorlamanın
Esaret zincirlerini.
Sıkıp gırtlığını hainlerin,
Zalimlere.
Nefes aldırmanın adı;
Mücadele.
İmanın,
Sevginin,
Bağlılığın ve feragat'ın.
Zaferin işareti.
Ulvi kelime:
Mücadele.
Düşmanlarına karşı HAK'kın,
Düşmanlarına karşı HALK'ın,
Milletin,
Vatanın,
Milli değerlerin.
Düşmanlarına karşı millî kültürün.
En güzel cevap :
Mücadele.
Zalimlerin zulmü bitinceye kadar,
Kırılıncaya kadar,
İhanet çarkları, tuzakları.
V. parçalanıncaya kadar
Tüm esaret zincirleri.
Ümit gibi,
İman gibi,
Sevgi gibi sürekli,
Mücadele.
Kalplerimiz,
Bu gerefle olur ancak tatmın.
Kurtulmak HAK için,
Ölmek de.
Öldü. Öldürdü.
Fakat,
Yasattı «Mücadele»yi
Ecdat.
Hastaydı o,
Biz teslim alırken
Mirası.
Simdi canlıdır,
Diridir, taze
V. sıcaktır
Simdi.
En emin ellerde,
Milletin malı olarak yürüyecek,
BÜYÜK KURTULUŞA kadar,
Ondan sonra da.

CAFER MARANGOZ

Dünyada büyük inkılaplar ve hareketler , sanat ve edebiyat denen sihirli varlığın üzerine inşa olunmuştur. Sanatı ve onun, gururların ve ruhların derinliklerine kök salan efsunlayıcı etkisini, hareketin temeli yapmamış bir hareket, başarı kazanacağını vehmetmesin.
Seneler ve hâttâ asırlar var ki, gerefli milletimiz, kendi ruh enginliğini, his ummanı düşünce safiyetini çizgiye, sese ve söze nakşedecek sanatkarlarını beklemektedir.
Yabancı ideolojilerin, duyguların ve düşüncelerin hoparlörlüğünü yapan köksüz, varlığına yabancılaşmış hasta tiplerin sözde sanat eserlerinin, içtimai hayatımızı kuşattığı bir ortamada, millî varlığımızı bayraklaştıracak gerçek sanatkarlara ne kadar hasret kaldık.
Elbette, şimdiye kadar insanlığa büyük sanatkarlar hediye etmiş bulunan milletimiz, bundan böyle de, gerçek kurtuluşun, huzurun ve ideal hayatın kıymet hükümlerini terennüm edecek, çıkış yollarını işaretleyecek kurtarıcı insanlar yetiştirecektir. Milletimizin varolması, biraz da bu çabasına bağlı bulunmaktadır.
Gelecek sayımızda, hasretini çektiğimiz millî sanatımızı, ilerde büyük temsilcilerden birisi olacağına inandığımız ve geçen sene düzenlediğimiz Fatih Sultan Mehmet Yarışması'nın armağanını kazanan genç kıymetlerimizden Mehmet Taçdiken'in, millî hikâyeciliğimizin şaheserlerinden olan bir hikâyesini sunacağız.
Kurtuluşun, millî idealleri terennüm etmekte olduğunu unutmayalım.

İftiralar ve Cevaplar

Bay Toker Gerçekleri Tahrif Ediyor

Sağcılık, Silâhlı Hareketler ve Metin Toker

32

(Geçen Sayıdan Devam)

Metin Toker, ismarlama tefrikada karaya ak, aka kara derken, elbette Türkiye'de milli mücadelenin, en azından komünistler kadar tehlikeli olduğunu da geveleyecekti. Nitekim bu iş de yapmıştır.

BAY TOKER'İN SİLAHLI MÜCADELELER HAKKINDA KEHANETLERİ

Renksiz, kozmopolit yazar ne der? Renksiz yazar şunları demiş:

«Fakat Türkiye'de bir de «sağ tehlike»nin, «sağda kıpırdanış»ın, «sağda darbe hazırlığının» varlığını bunlardan bir tekine olsun kabul ettirmek mümkün olmamıştır.» (1)

Bay kalemsör şunları dahi gevelebilmıştır.

«Eğer Türkiye'de, 1971 yılının ilkbaharında, tamamiyle azgın halde elini kana bulayan aşırı sol olduysa bu, o cephede teşkilatlanmanın ve si-
tâhlanmanın daha çabuk başlatılmış olmasındandır. Yıkta 1970'ler geldiğinde irtica takımı da onun, yağın, helvanın hazır olduğunu görüyor, helvanın yapılıp, yenilebileceğine inanıyordu. Eylemi, o başlatıyorsa belki daha çok kan akacaktı. Zira aşırı sol, nihayet aklını kaçırmış bir avuç üniversiteliyi, «avurucu kuvvet» olarak kullanmaktadır.

Aşırı sağ, aynı hale sokacağı büyük halk kitlelerini ortaya çıkarmayı planlıyordu.» (2)

Adam, yazar değil sanki, kahin! Olmuşu bir tarafa bırakıp, hayal hane sinden, daha doğrusu işkembe-i kübrasından çıkardıklarına adam bayağı inanıyor her halde... Nostradamuzun sözlerini dinlemeğe devam edelim. Başka neler olacaktı?

«Şimdi size 20 yüzyılın ikinci yarısında ve Cumhuriyetin 50. yılında Türkiye'de sağ cephenin göz dikmiş olduğu ve silahlandırıp harekete geçirme emeli güttüğü bir beşirli kütlenin daha ne nereye ve ne nereye kapıldığını anlatayım da şaşın...» (3)

Bu zavallı kahin demek ister ki, sağ, kanlı bir silâhlı halk hareketi hazırlığı içindeydi, neredeyse darbeyi yapıştırmağa ramak kalmıştı.

İnsan bu... der ya! Ama bu herif nereden çıkarıyor bu palavraları?

Şuradan ki, iftira düzmekteki usta lığı, yalancılıktaki maharetini ve beyneleleli Yahudi' makyasının, sırtını kuvvetle sıvazlamasından çıkarıyor, bunca masalı.

KEHANETİN ÇÜRÜK DAYANAKLARI

Adama kahin dedik ya... Elhak işinin ehli. Ördek Hüsnü misali, uydurdukça uyduruyor. Ama hesaplı uyduruyor. İnadına imansız, inadına gavurca uyduruyor. Herifin biri, hal

kı toplu namazlara mı çağırırdı. Sonradan, manasız bir yığın laf mı geveledi? Kahin Toker'in hükmü hazır. Meselâ;

«O halde, daha çok şey olabilir?» mi dedi, bezirgan.

«Ne gibi? Meselâ kanlı bir gösteri... Halkın bir hedefe hücum edip, orayı yakıp yıkması...» (4)

Ne işlek zekâ, ne parlak muhakeme değil mi, efendim... Bitirim hafı ye, buldu ihtilâl yapacak adamları. Hem ne buyurmuş bakın;

«1970 ler gelip çatığında, sağ cep hede tekrar böyle bir patlamanın gerçekleşebileceği ümidi kuvvetlendi. Tıpkı sol cephede olduğu gibi, sağ cephede de 1961 Anayasası'nın getirdiği nisbi hürriyet ortamı içinde bazı temel taşları maharetle konu labılmıştı.» (5)

MÜCADELE BİRLİĞİ NE YAPACAKMIŞ??

Sonra sağ cephe, müthiş bir teşkilatlanmaya, kılı kırk yaparcasına tak tikler hesaplamaya ve bunları maharetle uygulamaya başlamış. Anayasa'nın temel haklarını da istismar ederek efeem, ortamı meydana getirmiş?? Ortamı meydana getiriverince de..., hemen üç yüksek İslamî Genç, kurmuşlar Mücadele Birliği ni. İşte bu dernek, halk kitlelerini silâhlı bir ayaklanmaya tam götürüyor ken, Türkiye kurtuluvermiş? Kimden diyeceksiniz, kızıl eşkiyaların devleti yıkmasından mı? Hayır canım vatanseverlerden, milliyetçilerden ve gerçek mü'minlerden kurtulmuş Türkiye... Eh, bu kadar nefes kesici bir senaryo iyi ki, Hollywood rejisörlerinin dikkatini çekmemiş... Ama yakında dikkati çeker. Bu kadar cıvık, oynak, kıvrak, kaypak ve gerçekten uzak parçalar döktüren işlek bir maden, kolay bulunur bir şey değildir.

Bay Toker, kahin dürbünü, sihirbaz kulesi ve afsunu ile, Mücadele Birliğinin halkı sokağa döberekten yakaraktan, yakaraktan, silâhlı halk hareketine girişeceğini şıppadak, o saat anlayıvermiş ve de çıkıvermiştir. Dedik ya adam kahin...

Nostradamuzun sihirli küresi, nasıl ona yüzyıllar ötesinin hayallerini görmek imkânı vermişse, bizim Nostradamusta, eline geçirdiği neşriyatını zı bir güzel karıştırıp, halledip, desine uygun, işine gelir, midesine yarar saydığı cümlelerden, kelimelerden ve hattâ gerekince virgüllerden öyle bir mana istidrac etmiş, öyle bir hakikat keşfetmiştir ki, kalemler yazmakta, diller söylemekte, acizlenir dense yeridir. Ama, dedik ya adam, kahin.

TOKER'İN ZIRVALARI VE İFTİRALARI

Şimdi şu sihirbaz aynasında görünen ifrit hayallerini, bay Toker'in yardımı ile biz de öğrensek iyi olur. Bay Toker der ki,

Millî inkılâp şunun bunun, şu sınıfın bu sınıfın hareketi ve gayretiyle değil, ancak halkın uyanması ile mümkündür mü demişsin? Kahin bey, şıppadak manayı kavrar, fetvayı basar.

«Bu «kadroların görevi kitleyi Millî Mücadelede faal güç haline getirmek, sokağa çıkarmak olacaktır.» (6)

Hem efsuncu babanın bütün dîni ve millî endişe ile hareket edenler hakkında hükmü de kesindir. Buyurur ki,

«Yobaz tarafından halk, şehirlerde daima «Din elden gidiyor! Kalkın ey ehl-i vatan!» feryadıyla sokağa döktülmüştür.» (7)

Yazar, milletinin korunması için fikrini söylemiş. Aman, ne büyük suç! Aman, ne büyük küfür! Hiç söylenir mi? Millî Mücadeleci yazar;

«Bir teşkilât, milletini korumak istiyorsa, uğrunda hayatını her türlü tecavüzden koruyacak kudrette tecviz etmek mecburiyetindedir» demiş. Toker küplere binmiş, bilgiç bilgiç başını sallayarak,

«Yarabbi, 1970'ler gelip çatığında «milleti kurtarmak» için ne kadar çok kimse silâhlanıyordu! M. B. nin taktisiyenî bu hususu da saklamadan söylemektedir.» (8) buyurmuş.

Yazar, bir teşkilât kendi fikrini koruyacak güce olmalı demiş, bay Toker hemencecik yazarın maksadını anlayıvermiştir. Anladığını da yazıvermiştir. Adam, silâhlanın, diye yazıyor diyebilmiştir. Ama dedik ya adam kahin... Dediği, dedik herifin... Masıra deliğinden mısırı, kehanet ay nasından istikbalî keşfeden bir adam, elbette laflardan da neler neler çıkarır. Yukarıda çıkardığı naneler gibi...

Kendine sormaz imansız! Yahu bu okuduğum kitap, yahut dergiyi, Devrim, İşçi-Köylü gibi zıpr gazetelerle mi karıştırıyorum diye kendine sormaz mı? Hahhağcı dervişler gibi ne yazdığı, ne okuduğunu ve ne yaptığını insan bilmez mi? «İktidar namunun ucundadır» mı yazılıydı, didik lediğin sahifelerde behey.

Sen onları yazanların ve onlara inananların, kurşunlara, yiğit göğüslerini açanlar olduğunu bilir misin? Eğer Türkiye'nin kurtuluşunu silâhlı bir harekette görselerdi, şehir eşkiyanızı sille tokatla kaçacak delik arandıranlar, bunu bağırırmaktan sakınır mıydı behey yalancı, düzenbaz, seni.

TOKER'İN SON ÇIRPINISIDIR

Bay Toker'in hakkını teslim için, iftirasının bütün delillerini ortaya koymağı ve cevaplamağı seçtiğimiz için, son bir zırvayı da dinleyelim. İsyân hazırlığı kesinmiş! Hem ne kadar kesin.

«Zaten hersey öylesine ayan beyan ortadaydı ki... M.B. nin toplantılarında silâhlar patlatılmaya başlanmıştı ve bu iftiharla, onların yayın organlarında beyaz üzerine siyah harflerle yazılıyordu:

«...Tabanca sesleri, Millî Mücadele nin mahsulü sloganlarla devam eden konferans «Yaşasın Millet, kahrolsun millet düşmanları! nidalarıyla bitmişti. Fakat toplanan bütün halk bekliyor. Salon boşaltılmıyordu. Halk arasında uğultu halinde, «Komünistlerin evlerini, teşkilât merkezlerini basalım. Namussuzların hepsini keselim şeklinde konuşmalar dolaylıyordu.» (9)

Halk böyle diyordu. Doğrudur. 12 Mart'a geleliye kadar aylar boyu halk, kendi kendini yedi. İç içine sığmadı. Üniversiteleri kızıl ihtilâl üssü yapan köpekler tepinirken ve onlara bir avuç sömürgeci halk düşmanı basında, kürsüde, alkış tutarken, siyasî iktidar tam bir acz içinde iken halk kuzu uysallığı ile, başını kızıl cellatların sırtına mı uzatıyordu?

TOKER MÜCADELE BİRLİĞİNE NEDEN DÜŞMANDIR?

Mücadele Birliğinin toplantısında halk böyle bağırıyor idiyse, kabahat kimin? Onbinlerce insanı, hiç bir söz büyüclüğü hareketlendiremez. Eğer halkın kanayan yarası yoksa, bu yarasına merhem arama zorunda değilse kimse, miting meydanlarını doldurmaz. Hem galeyan halindeki halka ne yapmıştır, millî mücadeleciler?

Halka, kurtuluşun ancak milletin zaferinde olduğunu söylemişlerdir. Bu zaferin kesin ve mesut haberini vermişlerdir. Her türlü kıskırtmaya, taşkınlığa demirden bir disiplinle mani olmuşlardır. Mücadele Birliği kuruluşundan beri, yüzlerce konferansa ve miting tertiplemiş, büyük yığılma ve toplantılar yapmıştır.

(Devamı Var)

(1) Metin Toker, Sağda ve Solda Vuruşanlar, Akis Yay. Temmuz 1971, Sahife: 89.

(2) Metin Toker, a.g.e. s: 162

(3) Metin Toker, a.g.e., s: 141

(4) Metin Toker, a.g.e., s: 134.

(5) M. Toker, a.g.e., s: 127.

(6) M. Toker, a.g.e., s: 165.

(7) M. Toker, a.g.e., s: 128.

(8) M. Toker, a.g.e., s: 164.

(9) M. Toker, a.g.e., s: 167

G

E

C

E

N

A

H

A

F

T

A

2
OCAK

PAZAR

3
OCAK

PAZARTESİ

4
OCAK

SALI

5
OCAK

ÇARŞAMBA

Sunay'ın Mesajı

Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay, yeni yıl dolayısıyla bir mesaj yayınlamıştır. Mesajında Sunay, komünist tahrik ha reketterinden bahisle, «Devletimizin siyasî kader ve itibarına, milletimizin huzur ve güvenliğine kasdetmek isteyenlerin anarşik faaliyetleri bertaraf edilmiş» demıştır.

Ayrıca, Kıbrıs meselesindeki milletçe hassasiyetimizi de ifade eden Sunay, mesajında, Türkiye'yi yakından ilgilendiren Ortadoğu ve Pakistan olaylarına da yer vermiş ve «Kardeş Pakistan'ın içine itildiği zor şartlardan hissettiğimiz üzüntü, derindir» demıştır.

Sunay'ın, «Devletimizin kaderine kasdettiklerini» söylediği komünist tahrikçilerin affedilmeleri için uğraşanlara karşı da gereken hassasiyeti göstermesi beklenmektedir.

Fuhuş

Millet hayatımıza kastedenlerin ihanetleriyle, cemiyetimizin ahlâkî yapısı her geçen gün biraz daha kemirilmekte; aileler yıkılmakta, geleceğin her türlü hümete lâyık Türk anası, sokağın malı yapılmaktadır.

Emanîyet yetkililerinin açıklamalarına göre; her gün, asgari 8-10 kadın ve kızımız, aile hayatının huzur dolu havasından kopup kucaklara düşmekte ve fahişe olarak sicillenmek tedirler. Yarınların şerefli Türk neslini yetiştirecek olan kadınlarımız ve kızlarımız, namus ve şerefleriyle oynayan gazete, kitap, film, müessese, zihniyet ve yuva ne varsa, hep sinin istismarından artık kurtarılmalıdır.

Bu konuyla ilgili yorumumuza, «Bir Olay, Bir Yorum» sütununda bulacaksınız.

Gençlik Öldürülüyor

Dünya gençliği arasında yayılan uyuşturucu madde iptilâsı, gün geçtikçe salgın halini almaktadır. Bu iptilânın, bilhassa ortaokul ve lise çağında ki gençler arasında yayılması, pedegogları ve sosyologları acı acı düşündürmektedir.

Şüphesiz ki, dünya gençliği, bir taraftan aşırı ve kontrolsüz bir seks, diğer taraftan da mânâsız ve kendi kendini tahribe yönelen bir eğlencenin kucağında bunalmaktadır.

Gençliğin bu bunalımını, gerçek sebeplerine inmeden, bunalımın temelinde sırtan hain suratları görüp gereken ideolojik tedbirleri almadan, ortadan kaldırmak mümkün değildir. Gerçekleri görelim.

Gizli Belgeler

Kardeş Pakistan'ın bölünmesiyle sonuçlanan Hint saldırıları esnasında, Amerikan Hükümetinin yapmış olduğu toplantıların gizli belgeleri, tanınmış gazeteci Jack Anderson tarafından, Amerika'da üçyüz gazetede birden neşredilmeye başlanmıştır.

Yayınlanan gizli belgelere göre; Nixon'un baş danışmanı meşhur Yahudi Kissinger'in başkanlığında yapılan harp sırasındaki toplantılarda, Hindistan saldırısının Güvenlik Konseyine götürülmesi kararlaştırılmışsa da Kissinger, toplantıya katılanlara şöyle demiştir: «Sovyet vetosu yüzünden Güvenlik Konseyinde hiçbir sonuç alınamayacaktır. Güvenlik Konseyinde sadece komedi oynanacaktır.»

Amerikan Dışişleri yetkililerinin, gizli belgelerin bir gazeteci tarafından ele geçirilmesinde «Henry Kissinger'in sayıları çok olan «kurmayının» so rumlu olduğunu» iddia ettikleri, gizli belgeler kahramanı gazeteci Anderson ise şöyle söylemektedir: «Amerikan halkının, kendisini yönetenler tarafından aldatıldığını bir kere daha ortaya koyan bu belgeleri yayınlamaya devam edeceğim.»

Kızıl Çin'de Bayram

Uzun zamandır dedikosu yapılan Nixon'un Pekin'e yapacağı ziyaret dolayısıyla, Pekin'de hummalı bir faaliyet başlamıştır. Nixon'u memnun etmek istercesine Pekin'e makay yapmaktadırlar.

İşçiler Pekin'in alış - veriş merkezi Wan-Fu-Jung'da dükkanlar kırmızı, sarı, yeşil ve mavi renklere boyanmakta. Tien An-wen meydanında ise yeni çiçekler ve ağaçlar dikilmektedir.

Aynı gayretler Pekin'in posta merkezinde de görülmekte, «Kâğıttan Kaplan» a hış görünmek için posta merkezinin perdelere kırmızı kadifeden perdeler asılmakta ve bu bina nın badanası yenilenmektedir. Ve bu zamana kadar yabancılarca «Buzdolabı» diye anılan posta merkezi hayatında ilk defa ısıtılmaya başlanmış, müs tahdemleri ancak sıcak yüzü görmüşlerdir.

Mao'nun daima «Kâğıttan Kaplan» dediği Amerika'ya bu kadar güzel görünmenin manası anlaşılmasa da Çinlilere birkaç günlüğüne de olsa, da sıcak bir lokma yedirecek olan bu tip hareketlere sevinç (!) uyandırıyor.

Mehmed Akif

Millî Mücadelenin şairi Akif, yurdun çeşitli yerlerinde yapılan törenlerle anılmaktadır. Milletiyle beraber ağlayan milletle beraber gülen, millî ızdırabımızın bu en içli kalem, milletin evlâdına ne kadar sevdilse azdır. Onu lâıyıkıyla anlamak, bilmek millî bir borç, ihmâl olunmayacak bir vazifedir.

İşte, Akif'in mücadele çığlıkları şimdi İzmit'ten uğulda yarak geliyor. 30 Aralık 1971 akşamı İzmit İmam - Hatip Okulu öğretmen ve öğrencilerinin tertip ettikleri «Akif'i Anma Gecesi» çok parlak geçmiş tir. Okul Müdürü Sayın Âdil Dilekçi'nin Akif'in Millî Mücadeledeki yerini ve Millî Ruh'un tatmin vasıtalarını anlatan açış konuşması büyük bir dikkat ve coşkunlukla takip edilmiştir. Öğrenciler tarafından «Safahat»ın sayfalarından dile getirilen şiirler milletin göz yaşlarıyla takip edilmiştir. Talebelerin büyük bir emekle hazırladıkları «Köşe İmam» sahnesi de gayet başarılı olmuştur. Ayrıca okul içinde Akif'le ilgili bir de duvar gazetesi çıkarılmıştır.

Öğrenildiğine göre, Akif'i anmak için «Afyon Din Görevlileri Derneği»nce de bir anma gecesi düzenlenmiştir.

Adana'nın Kurtuluş Yıldönümü ü Kutlandı

Sevr andlaşmasıyla vatanımız parça parça bölünmüş, kahpe İngiliz, hain Yunan ve Fransız Anadolu'yu işgal etmişlerdi. Adana da, Fransız'ın payına düşmüştü.

Fakat esarete tahammül var mıydı? Hele zillet altında yaşıyor muydu hiç? Adanalı koçyığıtlar de haykırıyorlar bütün mertlikleriyle... Asırlardır yere düşmemiş al bayrağını vatanını ve namusunu çiğnetmediler. Fransız'ı geldiği yere dehlidiler.

İşte bugün 5 Ocak 1922'ydii Şimdi o günden tam 50 yıl geçti. Ama aynı heyecan, aynı iman ve aynı kin yine bugün de gönülleri tutuşturuyordu. Adanalı, ecdadının miraslarını unutmamıştı. Bu imanla Adana'nın düşman işgalinden kurtuluşunun 50. yıldönümü parlak törenlerle kutlandı. Yırcının esaret zincirini parçalayanlar!

6

OCAK

PERŞEMBE

7

OCAK

CUMA

8

OCAK

CUMARTESİ

BİR OLAY

BİR YORUM

Tedbir Gerek

Ordu ve devlet düşmanı kızıl ajanların Filistin'e gidip, eğitim görüp, tam bir hain olarak yetiştirildikten sonra memleketimize geldikleri ve kovboyculuk oynadıkları bilinen, kesinleşmiş hakikatlerdendir.

Nitekim Suriye Büyükelçisi Dr. Salah El Dine Terazi ile görüşen Başbakan Nihat Erim, özellikle Suriye sınırını geçerek Filistine giden komünistlere karşı, Suriye Büyükelçisinden daha fazla emniyet tedbiri almalarını istemiştir. Geç de olsa, böyle bir talepte bulunmak iyidir. Zira hâlâ yerli ajanlar Suriye sınırından geçip, Filistin Gerilla kamplarına gitmeye devam etmektedirler.

Sudan ve Sosyalizm

İslâm âlemindeki sözde ilâhîler, milletlerine karşı gırtlıkları ihanetler devam ediyor. Bu cümleden olarak, Sudan Devlet Başkanı, Cafer El Nimeyri, ülkesinin tek siyasi partisi olarak Sosyalist Birliği Partisini kurduğunu resmen ilân etmiştir.

Açılış töreninde, meşhur İslâm düşmanı Habeşistan İmparatoru Haile Selâsiye'nin de bulunduğu partinin, Sudan'ın başına neler getireceği şimdiden kestirilebilir. Zira, sosyalist idare altındaki ülke insanların hayat dramı, gözler önündedir.

İslâm âlemi, dış empozelerden kurtulup kendi aslı değerlerine dönmedikçe, varlığını dünyaya kabul ettiremeyecektir.

Yahudi Boşa Vermez

Beynelmilel Yahudilik, dünyanın maddi ve manevi imkânlarını sömürebilmek, dünyaya kendi istediği şekilde bir düzen verebilmek için politik, iktisadi ve kültürel, bütün imkânlarını seferber etmiş bulunmaktadır.

Bu cümleden olarak, meşhur Yahudi maliyeci John Davidson Rockefeller, kendi ismiyle anılan vakfiyesinden, şimdiye kadar 750 milyon dolarlık bir parayı, yardım adı altında çeşitli şahıs ve kuruluşlara dağıtmıştır. Bilhassa eğitim vakfiyesinden, dünyanın belli başlı sınırlarına, ki bunlar ülkelerinin çeşitli dallarında söz sahibi olan kişilerdir, bol miktarda para tahsis edilmekte olduğu görülmektedir. Memleketimizde de, Yahudinin bu vakfiyesinden istifade ile Avrupa'da veya Amerika'da ihtisasını görüp gelen sayısız ilim adamı ve siyasetçi vardır.

Paraya, ihtiras derecesinde düşkün olan Yahudilerin, etrafa karşılıksız (!) milyarlar saçmasının mânâsı nedir? Gözü müzi açalım.

İsrail'e Yardım

Beynelmilel siyonizmin muhtemmel adamı Nixon, Amerika'nın, İsrail'e daha çok phantom uçağı vereceğini söylemiştir. Rusya'nın, Ortadoğu Arap memleketlerine silah verdiğini, bu durum karşısında, destekleme taahhüdünde bulunduğu İsrail'i yalnız bırakamayacağını ifade eden Nixon, Yahudileri memnun etme pahasına memleketinin beynelmilel itibarını büyük ölçüde sarstığını farkında değil midir. acaba?

ABD'nin Rusya'ya

İngiliz Dışişleri Bakanlığı, 1940-1945 yılları arasındaki, bu yıllara ait gizli belgeleri yayınlamıştır. Yayınlanan belgelerden öğrenildiğine göre; 1941 yılındaki bir hükümet toplantısında konuşan Churchill, Amerikan Birleşik Devletleri Başkanı Roosevelt'in, Almanya ile harbe girmek istediğini, bunun için bir bahane aradığını söylemiştir.

Almanya'nın Komünist Rusya'yı tarihe gömmek üzere olduğu bir sırada Roosevelt'in, Amerika'yı harbe sokmasının ve harp sırasında Rusya'ya astronomik rakamlara ulaşan askeri, ve iktisadi yardımlarda bulunmasının manası şimdi de ha iyi anlaşılmaktadır. Komünizm gerçekte, Batının gafleti ihanet ve yardım ortamında yetmiş ve gelişmiş zehirli bir bitkidir.

İHANET Mİ?

İhraç mallarımız üzerindeki suikast devam ediyor. Avrupa'da toplanan Uluslararası Zeytinyağı Konseyi'nde, Türk zeytinlerinin analitik karakterlerinin Türkiye'de yapılamayacağına, hem de Türk delegeleri tarafından ifade edilmesi, İtalyanları sevindirmiş ve İtalyanlar, sözde bir inceleme yayınlarak dünyaya, zeytin erimi zi kalitesiz zeytinler olarak tanıtmıştır. Halbuki zeytinlerimiz, aynı iklim bölgesinde bulunan Yunanistan, İtalya ve İspanya zeytinlerinden daha kalitelidir.

Analitik karakterlerinin Türkiye'de yapılamayacağı gerekçe siyle, istihsal ettiğimiz 22 bin tonluk zeytinin 20 bin tonu İtalya'ya satılmış, onlar da, kendi damgalarını taşıyan paketler içinde Avrupa'ya, hem de üstün kaliteli zeytinler olarak satmışlardır. Böylece, hem dış piyasada itibarımız, sarsılmış ve hem de İtalyanlar sırtımızdan binler vurmıştır.

Analitik karakterin Türkiye'de yapılamayacağını ileri süren Bornova Zeytinlik Araştırma Enstitüsü Müdürü Aksu, daha sonra İtalyanlar tarafından madalya ile taltif edilmiştir.

Yahudi Gomellerin, parafinli zeytinyağı ihraç edip itibarımızı sarstığı ülke de İtalya olmuştur. Şimdiki olayın da aynı mevzuda ve aynı ülkeyle ilgili oluşu, iktisat hayatımızı darbeleyenlerin kimler olduğu nu açıklar mahiyettedir.

Kimdir Bunların Mes'ulleri

İstanbul'da, Emniyet'in açıklamasına göre son altı ay içerisinde uygunsuz olarak yakalanan 2174 kadından 1578 tanesinin kötü yola yeni düştüğü tespit edilmiştir. Bu demektir ki, her ay 266 veya her gün 8 kadın kötü yola yuvarlanmaktadır. Her geçen 24 saat; sadece İstanbul için, sekiz ailenin sönmesini, sekiz yuvanın dağılmasını, sekiz Türk kadını ve kızının seks metâs bir et yığını olmasını sağlamak tadır. Vazifesi evlâdına ana olmak, evinin direği, temel olmak gerekirken, aile müessesesinin mümtaz tamamlayıcılığına namzet Türk kadını bu hale sokan kim? Onu resmî ve gayri resmî fuhşun ba tağına adice, hoyratça itekleyen, sürükleyen kim, kimler? Her 24 saatte 8 canı söndüren, her 24 saatte 8 çift gözden, görünmez akan göz yaşının müsebbibi hangi zihniyet, hangi eli... Ey, bitmek bilmez uykunun sahipleri, bu hâl ne zamana kadar sürecektir? Bu canlar, bu tenler, bu sekizler bizim, bizden, kendimizden..

İnsanın insan tarafından istismarının en iğrenç şekli olan bu akıbet, «cinsel hürriyet» ve «serbest aşk» avazelerinden, ruh hastalıklarına ve nihayet gizli ve açık fuhşa tesadüfen varamaz. Kontrolsüz sözde Türk basını, her Allah'ın günü fuhşu teşvik ederken, bir memlekette her türlü neşir ve telkin vasıtaları derece derece ahlâk, anane, vicdan aleyhine zehirler kusarken felâketlerin en büyüğü bizi yakalar. Bizli gömer, tarihin en karanlık, en sefil, en zellî sayfalarına gömer. Bir daha doğrulamaya, sıya, bir kere daha dirilemeyeceye gömer. çökertir..

Bir yanda istekleri uyandırılmış, üzerlerinden ahlâkın her türlü baskısı kaldırılmış insanlar... Karşılarında cinsî arzuların tatmin için açık bırakılmış onlarca, yüzlerce, binlerce kapı... Diskotekler, barlar, pavyonlar, randevu evleri, gizli ve açık fuhuş yuvaları.

Sokağın yalnızlığına terk edilen, ailesinden, manevi dünyasından koparılan kadını, iğrenç sebekeler kapıyor. Bu sebekeler, Anadolu'dan yeni gelmiş; saçmış, bunalmış bacıyı, fabrikanın kapısından çeviriyor. Bu sebekeler adliye koridorlarında, boşanan yüzlerce zavallıyı alıp götürüyor. Yine bu hain sebekeler «güzellik yarışmaları», «Artist olma müsabakaları» için edebinden sıyrılan genç kızımızı kolluyor. Flörtler, propagandası yapılan ahlâksız hayat bu sebekelerin ağına düşenlerin geçtikleri ilk basamaklar..

Bu yarı cennetin navasının, kadınlara ve genç kızlara verdiği sosyal hayat tarzı, daha sonra ruhi göküntüye dönüşüyor. Felâket böylece tomurculanmaya başlıyor.

Türkiye'de 1,5 milyon gayri meşru çocuğun olduğunu unutmayalım.

Sadece İstanbul'da elinde resmî belge bulunan ve serbestçe çalışabilen fahişe kadınların 16.000 in olduğunu hatırlayalım.

«Yalvarırım bu bataktan beni kurtarın..», «Damgalı kadın olmak istemiyorum..» diye yükselen feriyatlar neyin uğultusudur? Millet hayatımızın çökmeğe olduğunu değil mi?

Bunlar bilinmiyor mu? Biliniyor, hem de çok iyi... Emniyet'inden, Ahlâk Zabıtası'ndan, koltukta ki parlamenterine kadar. Biliniyor.

Kadın kurtarılmazsa, seks ticareti yapan adi basın susturulmazsa, sansürlü kalmamış sinema dizginlenmezse, müsbet bir iman, temiz bir ahlâk, gerçekçi bir eğitim genç dimağlara verilmezse bu çöküş durmaz!

Yarın failleri aranacak bu hastalık düzeltilmezse, milletin hayatından mesul olanlar vebâl altında kalacaklardır.

Tedbir alınmaz...

DİKKAT!

Millet havatının kesin karar dönemlerinden geçtiği bir yılın en sağlam raporunu ve milli dâvâlarımızın en isabetli tahlilini, Yeniden Milli Mücadele'nin hazırlanan ikinci c'ldinde bulacaksınız. Mutlaka temin ediniz.

Cildi: 90 lira «45 lirası peşin»

Cild kapağı: 20 lira.

Adres: Babıâli Cad. No: 50-4 Cağaloğlu-İst.

basında ideolojiler kavgası

GAYRİ MİLLÎ BASININ YÜRÜTTÜĞÜ BU YIKIMI DURDURUNUZ

Bütün dünyada, alabildiğine hızlı bir şekilde «kadını özgür lüğe kavuşturma»nın propagandası yapılmakta, kadını «bağlayan» bir takım «bağlar» koparılmaya çalışılmaktadır. Ancak bu «özgürlük hareketi»ni, ne doğru dürüst kadınlar anlamış bulunmakta, ne de bu hareketin öncüleri, yürütücüleri gerçek niyetlerini ortaya koymaktadırlar. Fakat şu kadar bilinmektedir ki, iki asırdan bu yana, dünya çapında bir sürü menfaat şebekesi, hürriyete (!) kavuşturacaklarını söyledikleri kadını, önlere katmış son süratle, doludizgin esaretin iğrenç kucağına götürmektedir.

Kadının hürriyete kavuşması nedir? Bugünkü anlatılan mânâsıyla evine, kocasına, çocuğuna tam bir sadakatle bağlı kalmamak. Yuvasından ve kocasından müstakil; dilediği gibi yaşayıp, istediği gibi eğlenmek, arzu ettiği erkeklerle münasebet kurmak. Evet, bugün kadının hürriyetinden anlaşılan mefhumlar bunlardır. O halde evlilik, tek bir kocaya veya yuvaya bağlı kalmak ne oluyor? O da esaret tabii.

Kadın, kocasından, yuvasından koparsa ne olur? Ahlakî, içtimai ve insani hiç bir kavıt kalır mı? Onun b u n u n affedersiniz - kucağında eğlen

mekten başka ne düşünür? İşte artık o, çocuklarının anası, kocasının hanımı, yuvasının kucucusu ve yaşatıcısı olmaktan çıkmış; bir takım ihtirasların kaprislerin, kötü emellerin esiri haline gelmemiş midir? Neticice... Bir kaç el silah sesi, boğuk bir çığlık, hamisiz kalan zavallı pavrucakları ve yıkılan bir yuva... Bu mu kadının hürriyeti?

Bütün bu sebeplerden dolayı bugüne kadar kaç cinayet işlenmiş, kaç tane yuva yıkılmış veya ne kadar kadın, sonu gelmeyen batakhane'erin dipsiz çukuruna gömülüp gitmiştir. Fakat menfaat çetelerinin çarkları daha hızlanmış, yıkılan her yuva, kurşunlanan her çığlık adeta bu çarkların muharriki olmuştur.

Köle ruhlu gayri millî basın, «özgürlüğün» (!) hamisi kesilmiş kadın ve hürriyet düşmanını sözde «özgürlükçü» rotatif ağaları, gazetelerinin sütunlarında kadınlığın esaret kuyusunu kazmışlardır. Hürriyet adına hürriyet katledilmiş, «özgürlük» adına «özgürlük» kurşunlanmıştır. Gayri millî basının her sütunu bu propagandayla do'muş; kadını evinden, kocasından, namus ve haysiye tinden ayırmak için ne lâzımsa yapılmıştır. Daha dün sayfalarını Marxizme kiralayan

kozmpolit basından, kızıl sayfalara kadar hepsi bu iğrenç hâdisenin öncüleri kesilmişlerdir. İstiklâlê âşık olanlardan ! birisi, hürriyete (!) kavuşmak isteyen kadınlara haber tarzına soktuğu yazısıyla bazı yollar salık veriyor: Şimdi şu satırları okuyunuz:

«Birçok kadın, bu hareketi benimsemese bile, ortaya atılan sloganlardan, yapılan pro-

pagandadan etkileniyor ve daha fazla özgürlük, daha zevk dolu bir hayat talep etmeye başlıyor. Artık kadınlar, çocuklarını kocalarına bırakıp, başka erkeklerle dolaşmaktan çekinmiyor, bunun yanlış bir hareket olduğunu düşünmüyorlar.

Fakat hepsinden önemlisi de geniş ekonomik şartlar. Evi terketmek, artık mali bakımdan kadınlar için eskisi kadar güç bir şey değil. Kadınlar da erkekler kadar eğitim gördüklerinden, iş bulmaları fazla güç olmuyor. Ceplerinde paraları da olduğundan, kaçmak çok daha kolay oluyor. Uçakla veya ailenin ikinci otomobili-ne atlayıp yokoluveriyorlar.

Hele doğum kontrol haplarının her çeşidinin ortaya çıkması, onların özgürlüğünü büsbütün artırdı.

(Yankı. Sayı: 42, shf. 23)

DOĞUM KONTROLÜ

Diğer taraftan gayri millî basının bir diğer temsilcisi olan Hürriyet gazetesinin yayınladığı bir habere göre; güya 23 Müslüman ülkenin temsilcileri Rabat'ta toplanmışlar, doğum kontrolü ve kürtaj mevzuunu görüşmüşlerdir. Neticede varılan karara göre de doğum kontrolünün İslâm Dinine aykırı olmadığını ilân etmişlerdir. Hürriyet gazetesinin, bünyü' puntolarla birinci sayfaya yazdığı, bunlardır.

Ancak haberin görünüşü, doğruluk ve ilmlikten çok uzak olup iğrenç bir art niyetin propagandasını taşımaktadır. Gerçekte doğum kontrolü adı altında sürdürülen propaganda, nüfus çoğalmasını önlemek için gayret gösteren bir kısım zavallıların anlayamayacağı kadar ihanetlerle gizlenmiş ve kadını bağlayan namus ve bekaret duygularına yönelmiş bir propagandadır. Doğum kontrolü hareketi, kadını bütün bağlardan kurtarıp, ahlâkî, sosyal ve içtimai bakımdan solumsuz bir varlık haline getirebilme akımının bir parçasıdır. Kadını haklarını koruyoruz diye ortaya çıkanlar, kadını, menfaatlerinin basamağı yapmak için yırtınmaktadırlar.

Kadın haklarının korunması (!) maskesiyle ortaya atılanlar, gerçekte, beynelmilel politikanın pis iştihalarını tatmin hedefini gütmektedir. Bu politika, bütün insanlık gibi İslâm

12 Mart Millî Muhtırası Türkiye'deki Marxist propagandanın çanına ot tıkayınca, sütunlarını Marxizme hibe eden kiralık kalemler hapisanelerdeki ve idam cezalarına çarptırılan «yoldaş»larını açıktan müdafaa edemez oldular. Lakin pis midelelerindeki zehir onları devamlı rahatsız ettiğinden mutlaka kusmaları gerekirdi. Zaman zaman öyle oldu. Marxist kalemler Hitler Nazizmi dediler, Mussolini Faşizmi dediler, Yahya Han Formülü dediler; fakat Türk ordusunu kastettiller. Dolaylı yollardan, Türk subaylarının, Hitler, Mussolini ve Yahya Han gibi şahsiyetlerin akibetlerinden ders almaları gerektiğini ima ettier. Resmin altında okuyacağınız paragraf, Necmi Demir ve Kâmil Dede adlı eşkiyaların idama mahkûm edilmesinden hemen sonra, Akşam gazetesinde yayınlanan bir makaleden alınmıştır. Veyl olsun hâlâ komünizmin canak valayıcılığını yapanlara!

«Ellerini aralarında bağlayıp, bacaklarını hafifçe açarak geriye doğru kaykılan, ölümü küçümseyerek üstüne giden gençler devirmişlerdir Musolini'nin çağdışı faşizmini... Yaşlılar ise, politika yapıyoruz sanarak teslim olmuşlardır Musolini'ye...»

(2 Ocak 1972 Akşam)
Mehmed Kemâl

lâm ülkelerinde de aile hayatını yıkabilmek, âdî seksi yaygın hâle getirmek ve en iğrenç bir hayatı insanlığa kabul ettirebilmek için, emrindeki gayri millî basınla kesif bir propaganda faaliyetine girişmiştir. Yıllardan beri Türk kadını ahlâksızlığın içine atabilmek, aile hayatını yıkmak ve milletin temelini dinamitlemek için ne mümkünse yapılmıştır.

Ancak İslâm'ın bu hususta koyduğu yasaklar, beynelmilel patentli kadın tüccarlarının önüne, asılması zor bir mâniya olarak dikilmişti. İşte Hürriyet gazetesi yukarıdaki haberiyle, bu engeli de aştığını zannetmenin sevinci içinde. Hürriyet, 650 binlik tirajıyla, 650 bin kişinin kafasından rotatif si-

lindirlerini geçirip, İslâm'ın duvarını yıkmaya çalışıyor.

Böylece, doğum kontrolünün de İslâm'a aykırı olmadığını zanneden kadınlığın kafasındaki en son duygu da silinmiş, bütün bağlar kopmuş olacaktır. Bundan sonra da beynelmilel politikanın istediği gibi bir cemiyet ortaya çıkacaktır. İşte gayri millî basın, beynelmilel politikanın emrinde bu neticenin tahakkuku için çalışmaktadır.

Köle ruhlu basının, milletin temelini, aile kudsiyetini dinamitleme faaliyetleri durdurulmazsa, pek yakında, Türk kadını beynelmilel şirketlerin kâr metâi haline gelecek, milletimiz daha korkunç bir ahlâkî ve içtimai girdabın içine sürüklenecektir. Bu hususta ne kadar titiz davransak azdır.

Pakistan - Hint Savışı sona erdi. Hindistan Kuvvetleri Doğu Pakistan'ı işgal ettiler. Ve Doğu Pakistan'daki komünist Mukti Bahini gerillaları geniş bir katliam hareketine giriştiler. Ne kadar milliyetçi aydın varsa en âdi işkencelerle şehid edildi. Sokaklar cesetlerden geçilmez oldu. Pakistanda bu iğrenç hâdiseler olurken Türkiye'deki «basın» (!) da bu vahşî cinayetlere alkış tutuyordu. Her gün komünist Vietnama, Hristiyan Bıfra'ya ağıtlar düz- kozmpolit basın canileri alkışlarken, mazlum ve masum Pakistan'lıları hain olarak nitelendiriyordu. Aşağıdaki resim Yankı mecmuasından alınmıştır. Bir komünist gerillanın Pakistan'lıyı öldürüşü görülüyor. Altındaki iki kelime işe : Hainlere ölüm» ibaresidir. Bu tabloyu daima insanlıktan, barıştan bahseden rotatif ağalarının yüzüne çarpmak gerek. İnsanın aklına şu soru geliyor: Türkiye'deki kızıl eşkiyalar milliyetçi aydınlarımızı, subaylarımızı kurşunlasa acaba Yankı mecmuasının bu hadise hakkındaki görüşü de aynı mı olur?

